95STE JAARGANG No. 10015 — DINSDAG 13 JANUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

Wordt CUBA een democratie ?

Terwijl in de Afrikaans-Aziatische ereld de laatste jaren verscheidene rlementaire democratieën voor ktatoriale regimes hebben plaats maakt, ziet men in de Lansamerikaanse wereld het tenovergestelde gebeuren. Gedunde de laatste vier jaar zijn in taal niet minder dan zes diktars ten val gebracht, maar helaas erden zij niet allen vervangen door n democratisch bewind. De reeks nwentelingen begon in september 955 met de staatsgreep, die een nde maakte aan de diktatuur van Argentijnse president Perón.

uim een jaar later werd in de iddenamerikaanse staat Nicaragua eneraal Somoza vermoord, hetgeen et einde betekende van een schrikewind. Vervolgens zag in december 1956 president Magloire van het Westindische eiland Haïti zich gewongen het land te verlaten. Hoeel zijn zesjarige ambtstermijn bendigd was, had hij tevergeefs geprobeerd langer aan de macht te lijven. Na Magloire was het presdent Pinella van Colombia, die in ei 1957 zijn post moest opgeven. Een weedaagse revolutie had een einde emaakt aan zijn diktatuur. Intusen brak vorig jaar ook een revotie uit in Venezuela, hetgeen de al veroorzaakte van de alleenheerer president Jiménez, en tenslotte een einde gekomen aan de tercur van de Cubaanse diktator, generaal Batista.

Maar er zijn nog altijd drie Laynsamerikaanse landen, die een diktatoriaal bewind hebben. Paraguay zucht sinds 1954 onder het regime van generaal Stroesner; in Haïti is het president Duvalier, die als een diktator regeert, hoewel zijn regering (anderhalf jaar geleden) na algemene verkiezingen gevestigd werd, en in de Dominikaanse republiek is het de beruchte generaal Rafael Leonidos Trujillo Molina, die al gedurende twintig jaar de touwtjes in handen heeft, ofschoon officieel zijn broer Hector president is.

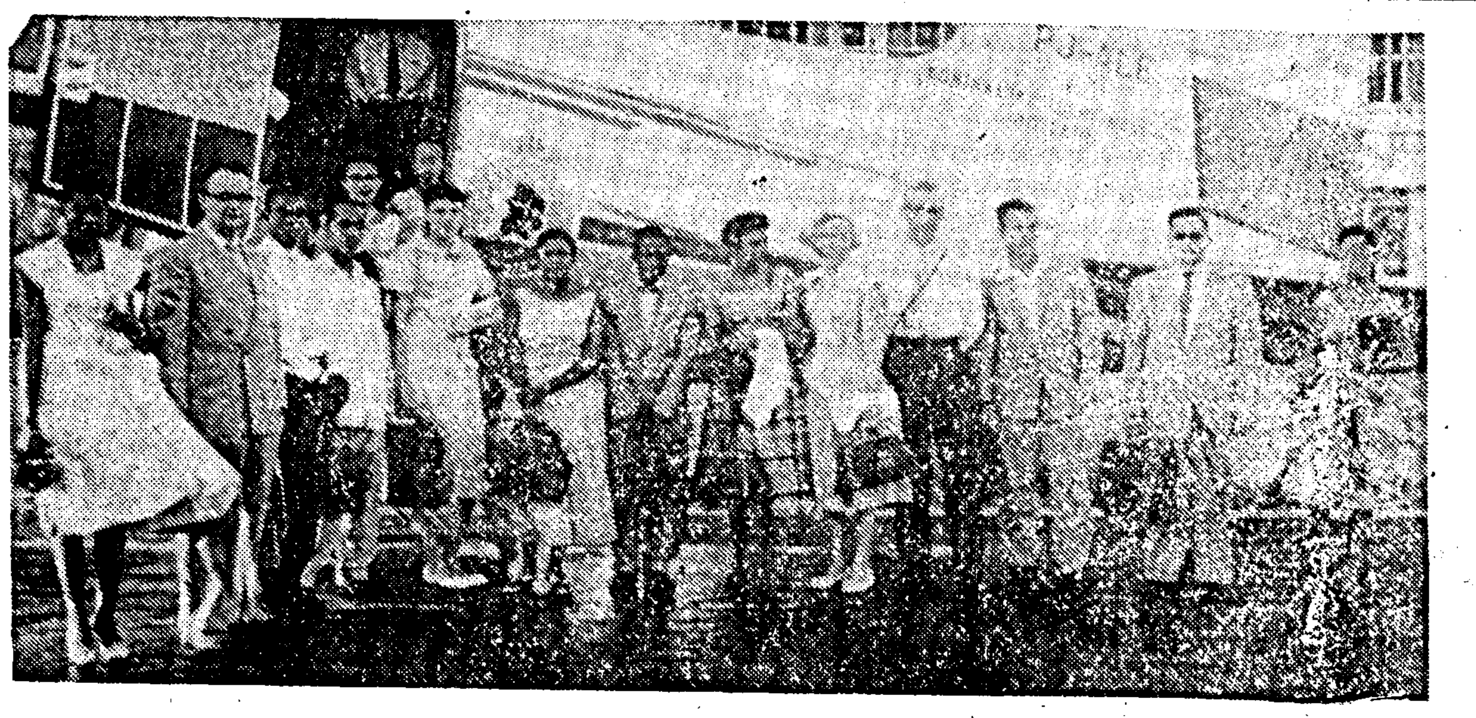
Het is een verheugend verschijnsel, dat er in Latijns-Amerika zo'n snelle ontwikkeling is naar meer democratische regeringsvormen, want in de eerste jaren na de tweede wereldoorlog was het met de politieke toestanden in dit deel van de wereld nog droevig gesteld.

Het meest vooraanstaande dagblad van de Verenigde Staten, de „New York Times", heeft in een drietal hoofdartikelen gepleit voor steun van de V.S. aan het nieuwe Cubaanse bewind. Het blad, dat steeds felle kritiek geleverd heeft op de diktatoriale regimes in Midden-Amerika en dat de slappe houding van het State Department ten aanzien van deze regimes vaak scherp gehekeld heeft, zou graag zien, dat de regering in Washington de vorming van democratische regeringen op het westelijk halfrond krachtig ging bevorderen. Hoopgevend is in dit verband het zojuist gepubliceerde uitvoerige rapport van dr Milton Eisenhower, een broer van de president, over de betrekkingen tussen de V.S. en de Latijnsamerikaanse landen. Dit rapport adviseert de regering inderdaad de nog bestaande diktators in Midden- en Zuid-Amerika in de toekomst minder vriendelijk tegemoet te treden, en als het State Department naar dit advies handelt, zou dat bij kunnen dragen tot de schepping van een beter politiek klimaat in het desbetreffende deel van de wereld.

Sinds Batista bijna zeven jaar geleden in Cuba door een staatsgreep aan de macht kwam, heeft hij een schrikbewind gevoerd, dat iedere beschrijving tart. Zijn regime kenmerkte zich door arrestaties, martelingen en moorden, terwijl het overheidsapparaat door en door korrupt was. Sinds mensenheugenis hebben de Cubanen geen bewind gekend, dat vrij van korruptie was, maar in Cuba is men vrij algemeen van mening, dat geen vroeger regime zó korrupt was als dat van de nu verdreven heerser, terwijl men ook nooit een heerschappij heeft gekend, die van zulke wrede middelen gebruik maakte om zich te handhaven.

De 31-jarige praktizerende katholiek Fidel Castro schijnt van plan te zijn een einde te maken aan de korruptie op Cuba, terwijl hij wil proberen een zo democratisch mogelijk bewind te vestigen. Castro, die te jong is om zelf als hoofd van de staat en de regering op te tre-

(Vervolg naar pag. 5)

De winnaars van de Statuutopstellenwedstrijd vertrokken gisteren voor een eendaags bezoek naar Aruba.

Nieuwe Amerikaanse CONGRES voor het eerst bijeen

Republikeinen stellen alles in het werk om nederlaag in 1960 te voorkomen

Washington. — Het 86ste Amerikaanse congres, het resultaat van de verkiezingen van 4 november, kwam dezer dagen voor het eerst bijeen. De Democraten hebben een groot overwicht op de republikeinen — in de Senaat 64 tegenover 34 zetels in het Huis van Afgevaardigden 284 tegenover 152 zetels.

Eisenhower en zijn republikeinse regering zullen het de komende twee jaar, die hun ambtstermijn nog duurt, zeker niet gemakkelijk krijgen, tenminste op het gebied der binnenlandse politiek. Wat de buitenlandse politiek betreft zijn er weinig redenen aan te voeren waarom de samenwerking van de twee grote partijen niet zou worden voortgezet.

De gang van zaken in het nieuwe congres zal enerzijds worden beinvloed door het resultaat van de jongste verkiezingen en anderzijds invloed ondervinden van de komende presidentsverkiezingen. Wat het eerste betreft is de invloed van de liberale groeperingen in beide partijen toegenomen. Dit bleek o.a. toen de republikeinen in het Huis van Afgevaardigden de 56-jarige Charles Halleck uit Indiana tot fraktieleider kozen in plaats van de 74-jarige Joseph Martin die deze functie twintig jaar heeft bekleed en in 1947 en 1948 voorzitter van het Huis was. De democraten handhaafden de 77-jarige Sam Rayburn uit Texas als hun voorman. Rayburn is al acht maal voorzitter van het Huis geweest.

Met het oog op de presidentsverkiezingen in 1960, waarvoor Eisenhower niet kandidaat zal zijn, zullen de kandidaten in de twee partijen ongetwijfeld van zich doen spreken om aanhang te verwerven. Dat de republikeinen alles in het werk zullen stellen om een nederlaag in 1960 te voorkomen, blijkt volgens de democraten al uit de ontwerp-begroting die president Eisenhower volgende week aan het congres zal voorleggen.

De president heeft al laten weten dat hij een sluitende begroting met een eindbedrag van 77 miljard dlr. zal voorstellen. In de begroting voor het lopende jaar worden de uitgaven geraamd op 80 miljard dlr, met een tekort van ruim tien miljard. De democraten en zelfs een aantal republikeinen zien in de komende begroting een politieke zet, die geen rekening houdt met de belangen van het land, met name op het gebied der defensie. Zij zijn van oordeel dat de regering de oppositie in de ogen van de kiezers verantwoordelijk wil stellen voor een noodzakelijke verhoging van de uitgaven en een hieruit volgend begrotingstekort.

Mevr. Eleanor Roosevelt en nog 34 vooraanstaande Amerikanen hebben in een advertentie in de „Washington Post" er bij het nieuwe congres op aangedrongen dat de huiscommissie voor anti-Amerikaanse aktiviteit wordt afgeschaft. De commissie heeft haar mandaat op ongrondwettige wijze voor politieke doeleinden misbruikt. Zij is een orgaan voor onderdrukking geworden en heeft zich bevoegdheden aangematigd die de uitvoerende en rechterlijke macht toekomen, aldus de advertentie.

De nationale vlag vau Suriname

Paramaribo. — Vernomen wordt dat de officiele nationale vlag van Suriname er zal uitzien als de Nederlandse vlag met in het midden een ovaal wapen. Hierin is links een scheepje afgebeeld, rechts een palmboom en in het midden een gouden sterretje. Deze afbeeldingen stellen respectievelijk verleden, toekomst en welvaart voor.

In het wapen zullen alle kleuren van de politieke partijen verwerkt zijn, zoals groen, oranje, geel en blauw. Het scheepje is een zeilboot uit het koloniale tijdperk en bekend van het Surinaamse wapen en de Surinaamse postzegels. De ontwerper is Albert Helman.

Prof. KOEKARKIN minder optimistisch

LEIDT RUSLAND vrijwilliger op voor RAKETVLUCHT?

Moskou. — De Sovjet-Unie is van plan in september bemande raketten naar Venus en Mars te sturen, gevolgd door pogingen om op de maan te landen. Een Russische ruimtedeskundige, prof. Blagonravov, heeft dat meegedeeld in een vraaggesprek met een vertegenwoordiger van het Zuid-Afrikaanse weekblad „The Landstem".

Uit duizend vrijwilligers is de dertigjarige Iwan Igorsky uitgekozen om als eerste mens met een raket in de ruimte te worden gezonden De Rus ondergaat sinds twee maanden een speciale opleiding. H wordt geoefend om zonder zuurstofapparaat vier minuten onder water te blijven en het twee en een halve minuut in een ruimte zonder zuurstof uit te houden. Ook leert hij een raket te besturen, hoewel de raketten die voor proever zullen worden gebruikt, een automatische besturing zullen hebben met het oog op de mogelijkheid dat Igorsky het bewustzijn verliest Met tabletten zal hij zich in het leven moeten houden. Via radioboodschappen in code zal hij horen hoe zijn positie is en of er een kans is dat hij naar de aarde terugkeert, aldus de verklaring van prof. Blagonravov. De Russen zullen eerst in juni trachten met een onbemande raket op Venus te landen.

Een van de beste Russische sterrekundigen, prof. Boris Koekarnin heeft tegenover een verslaggever van het Warschause dagblad „Trybuna Ludu" minder optimistisch uitgelaten. Koekarnin heeft verklaard dat „de reis van de mens in de richting van de maan in de loop van de komende jaren zal geschieden". „Reizen naar de maan en terug, door de mens zijn dromen die in de loop van de komende jaren werkelijkheid zullen worden" Prof. Koekarnin is hoofd van de Sowjet-academie van wetenschappen en vice-voorzitter van de internationale unie voor ruimetvaart

Een verzinsel?

Westelijke deskundigen zeiden onmiddellijk weinig geloof te hechten aan deze berichten en zij betwijfelden, of prof. Blagonravov de aan hem toegeschreven mededelingen werkelijk had verstrekt.

Een woordvoerder van de Russische Academie van Wetenschappen deelde later mee, dat „Die Landstem" getracht heeft zijn lezers wat op de mouw te spelden. Het hele „telefonische interview" noemde hij een verzinsel.

De Nederlandse ambassadeur in Japan maakte kennis met twee charmante Japanse filmsterren t.w. Marika Akada (links) en Reika Dan op een feestavond, gegeven door de Japanse filmexport industrie.

Westelijk overleg over jongste Russische nota inzake DUITSLAND

Washington. — De Amerikaanse regering zal natuurlijk met Groot-Britannië en Frankrijk overleg plegen over de jongste Russische nota over Duitsland, zodra het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken voldoende vorderingen zal hebben gemaakt met de bestudering van de nota, aldus is gisteren officieel te Washington medegedeeld.

Ook andere NAVO-landen zullen worden geraadpleegd, aldus de woordvoerder van het ministerie van buitenlandse zaken.

De eerste indruk is, aldus de woordvoerder, dat de Russische voorstellen in hoofdzaak een herhaling is van eerdere voorstellen voor een vredesverdrag met Duitsland.

De Duitse bondskanselier dr Adenauer heeft verklaard, dat slechts een duidelijk „neen" het antwoord kan zijn op het door de Russen ontworpen vredesverdrag voor Duitsland.

Als wij in onze overtuiging gaan wankelen, bestaat het gevaar, dat onze vrienden dat ook doen, aldus de bondskanselier. Er kan, naar zijn mening, slechts één vredesverdrag worden gesloten door een regering voor geheel Duitsland, die op basis van vrije verkiezingen tot stand is gekomen.

Dr Adenauer is van oordeel, dat de Sovjet-Unie met het ontwerpverdrag de aanval op Berlijn heeft uitgebreid tot geheel West-Duitsland.

Dr Von Brentano, de Westduitse minister van buitenlandse zaken verklaarde op deze bijeenkomst, dat de Sovjet-voorstellen niet alleen hereniging van Duitsland uitsluiten en Duitsland voor onbepaalde tijd een neutraliteit willen opleggen, doch dat zij tevens de vernietiging van de Europese economische gemeenschap zouden betekenen.

De permanente NAVO-raad heeft te Parijs een inleidende bespreking gehouden van de jongste Russische voorstellen over Duitsland, die in NAVO-kringen beschreven werden als „niets nieuws" en „onaanvaardbaar in hun samenhang". Het basisprobleem van de Duitse hereniging blijft voor het westen de kwestie van vrije verkiezingen onder internationaal toezicht. Onderhandeling is voor het westen slechts mogelijk op basis van hereniging der beide Duitslanden en hierover is men het onderling in de Raad voor 99 procent eens, zo voegden de zegslieden eraan toe.

Onderhoud tussen MIKOJAN en EISENHOWER

Washington. — Het onderhoud tussen president Eisenhower en Mikoyan was aanvankelijk vastgesteld op 19 of 20 januari. De perschef van het Witte Huis, James Hagerty, deelde jongstleden zaterdag echter mede, dat de datum van het gesprek zou worden vervroegd en het onderhoud tijdens de weekwisseling zou plaats hebben teneinde Eisenhower in de gelegenheid te stellen president Frondizi van Argentinië dinsdag te ontvangen.

Het onderhoud tussen Eisenhower en Mikoyan zal zaterdagmorgen plaats hebben. Waarschijnlijk zullen minister Dulles en andere hoge Amerikaanse funktionarissen bij het onderhoud aanwezig zijn.

Minister Dulles zal vrijdagmorgen een tweede bespreking met Mikoyan hebben. 's Avonds biedt de Amerikaanse bewindsman aan de Russische staatsman een diner aan in een privé-club te Washington.

GRIEKS-TURKSE besprekingen op nieuwe moeilijkheden gestuit

Athene. — De Griekse-Turkse beraadslagingen over Cyprus zijn in de afgelopen dagen op nieuwe moeilijkheden gestuit, zo verklaarde men van officiele Griekse zijde.

Men sprak in deze kringen zijn verwondering uit over de mededelingen uit Ankara, volgens welke tijdens het jongste onderhoud tussen de Griekse ambassadeur in Turkije en de Turkse minister van buitenlandse zaken zou zijn gesproken over de agenda van een driemogendhedenconferentie over Cyprus. Men merkte van Griekse zijde op, dat op dit moment niet eens gekomen is tot de voorbereiding van een agenda, laat staan de bijeenroeping van een drielandenconferentie. In het huidige stadium der diplomatieke contacten, die uitsluitend tussen Athene en Ankara plaats vinden, is nog geen sprake van een drielandenconferentie, zelfs niet van een tweelandenconferentie, maar alleen van inleidend overleg tussen Griekenland en Turkije.

In de huidige stand van zaken, zo merkte men nog in officiele Griekse kringen op, is er geen reden voor enig werkelijk optimisme, aangezien de starre houding, die aan weerszijden tijdens deze kontakten aan de dag wordt gelegd, „in de afgelopen dagen aanmerkelijk is verscherpt".

Amerika bouwt eerste ruimte-cabine

Washington. — Het Amerikaanse bureau voor lucht- en ruimtevaart heeft meegedeeld, dat het aan de firma „McDonnel Aircraft" te Saint Louis opdracht heeft gegeven tot het bouwen van de eerste ruimtecabine. De kosten van dit toestel plus de apparatuur worden geraamd op 15 miljoen dollar.

Deze cabine is bestemd om in een baan om de aardbol te worden gebracht met een menselijke passagier en naar de aarde terug te keren.

De ontvoering in New York

New York. — Mevrouw Jean Iavarone, de weduwe, bij wie de politie de kleine Lisa-Rose, het het ontvoerde dochtertje van het echtpaar Chionchio, teruggevonden heeft, is in staat van beschudiging gesteld wegens ontvoering van het kind. Zij kan, indien schuldig bevonden, veroordeeld worden tot levenslange gevangenisstraf. Zij ontkomt aan de doodstraf, omdat het kind levend is teruggevonden.

Mevrouw Iavarone is tweemaal gehuwd geweest en is moeder van acht kinderen. Sommige van haar kinderen zijn groot gebracht in een weeshuis en een paar door pleegouders. Al haar kinderen werden geboren in het ziekenhuis van Sint Petrus in Brooklyn, waar zij de kleine Lisa-Rose twee uur na de geboorte van de baby ontvoerde.

De recherche heeft later bevestigd dat de gevonden baby inderdaad het meisje Chionchio is. De politie vond het kind nadat een onbekende telefonisch inlichtingen had gegeven.

De baby was goed gezond en verzorgd, aldus de recherche.

Later heeft de weduwe tegenover de politie verklaard, dat zij haar vriend in de waan wilde brengen **dat het kind van hem was. Om hem** te verplichten met haar te trouwen.

Washington — De Argentijnse dochter-onderneming van de Kaiser Industries Corp. Zal onder een licentie-overeenkomst de vierdeurs viercylinderserie 1.900 Sedan van de Alfa-Romeo vervaardigen. De produktie zal in oktober 1959 beginnen en in 1960 een omvang van 16.500 stuks bereiken.

Berlijn — Willy Brandt is met 120 stemmen tegen een bij zes onthoudingen herkozen als burgemeester van West-Berlijn.

De vermindering der K.L.M.-vluchten op SINGAPORE

Min. Luns: Nederl. regering teleurgesteld over Britse politiek tegenover Nederland

Den Haag. — De Nederlandse regering en ik kunnen niet anders zeggen, dan dat de Britse houding bepaaldelijk onze betrekkingen niet heeft verbeterd — aldus liet minister Luns zich uit in een televisie-interview maandagavond over het besluit van de Britse regering, volgens hetwelk het aantal landingen van de K.L.M. te Singapore van twee tot één per week wordt teruggebracht.

De minister deelde verder mede, dat over deze kwestie het overleg tussen beide regeringen nog gaande was, doch dat de Britse ambassadeur in Den Haag hem zaterdag plotseling van de Engelse beslissing op de hoogte had gesteld in de vorm van een persoonlijke boodschap van de minister-president van Engeland.

Over het algemeen kan de Nederlandse regering niet anders dan met teleurstelling de Britse luchtvaartpolitiek tegenover Nederland overzien. De laatste acht jaar heeft Engeland alle verzoeken van de KLM, waar ter wereld ook, voor overvliegen voor commerciële rechten of wat dan ook, steeds afgewezen.

En wanneer wij ons realiseren, dat nog in 1939 de KLM drie maal in de week op Singapore vloog, dan is het in een tijd van zich uitbreidende luchtvaartrelaties wel heel teleurstellend, dat het Verenigd Koninkrijk thans zo drastisch onze luchtvaartrechten beknot.

Ik moge er op wijzen, dat het de Nederlandse regering bekend is, dat de plaatselijke autoriteiten in Singapore deze Britse stap bepaald niet zullen toejuichen."

Ik heb aan de heer Bentinck, onze ambassadeur in Londen, opgedragen, nog heden een stap bij het Britse ministerie van buitenlandse zaken te doen. Maar de ervaringen, zoals ik zeg, van de laatste acht jaar, maken me niet optimistisch. En de vorm, waarin de mededeling werd gedaan, was wel vrij definitief", aldus mr Luns.

De „Times" noemt de reaktie van „een klein bevriend land, dat de meeste van zijn overzeese bezittingen heeft verloren, begrijpelijk, maar Nederland staat, uitsluitend gesproken in termen van wat het in ruil voor concessies aan luchtvaartfaciliteiten kan aanbieden, niet sterk."

De „Manchester Guardian" suggereert, dat er meer in het spel is dan alleen maar een geschil over commerciële rechten. Van de landen van de gemeenschappelijke markt is Nederland Engeland waarschijnlijk het best gezind. De regering is dwaas, indien zij thans vergeldingsmaatregelen voor het afbreken van de besprekingen over de vrijhandelszone tracht te nemen."

De WEDSTRIJDEN om het SNEL-SCHAAKKAMPIOENSCHAP

Willemstad. — Voor de wedstrijden om het Snelschaakkampioenschap hebben zich 38 deelnemers opgegeven, die na loting als volgt over 6 groepen zijn ingedeeld:

Groep A	Groep B	Groep C
1. Thomas	1. de Castro	1. Hensen
2. Kruyt	2. Stekelenburg	2. van Rheen
3. Ratelband	3 Lasten	3. Rigaud
4. Goodman	4. Stumpel	4. S. Fruchter
5. Bregitha	5. Hudson	5. Hekken
6. Gandelman	6. Plug	6. Soeterbeek
	7. Keur	

Groep D	Groep E	Groep F
1. I. de Vries	1. Koops	1. Schouten
2. Voordenhout	2. de Groot	2. Koffyberg
3. v/d Knaap	3. van Nieuwburg	3. Moron
4. Booi	4. Zonenschain	4. Blanken
5. Silberstein	5. Santine	5. Fernan
6. Meit	6. Jurg	6. den Houting
	7. J. Fruchter	

De wedstrijden worden geleid door de heren Van der Horst, De Vries en Steunenbrink.

De drie hoogstgeplaatsten uit iedere groep (dus 18 in totaal) gaan over naar de semi-finale, alwaar zij in 3 groepen van 6 worden ingedeeld. De semi-finale vindt plaats in het Zeemanshuis op maandag, 19 januari a.s.

De twee hoogstgeplaatsten uit iedere groep in de semi-finale gaan over naar de finale, alwaar zij samen met de kampioen 1957, de Heer A. H. Roose, eén groep vormen. De winnaar in de finale krijgt de titel van „Snelschaakkampioen 1958". De finale wordt gehouden in het Zeemanshuis op donderdag, 22 januari a.s.

De rangvolgorde in de voorronden en semi-finale wordt, zo nodig, bepaald door de „Sonnenborn-Berger"-systeem, behalve in die gevallen, waarin het al dan niet deelnemen aan de semi-finale of finale hiervan afhangt. In zulk geval worden één of meer beslissingspartijen gespeeld.

Voor elk der drie hoogstgeplaatsten uit de finale is een prijs beschikbaar.

Op de volgende avonden zal er gespeeld worden:

Vrijdag, 16 januari — Voorwedstrijden — Rust & Burgh;

Maandag, 19 januari — Semi-finale — R. K. Zeemanshuis.

Donderdag 22 januari — Finale — R. K. Zeemanshuis.

De wedstrijden vangen aan om 8.00 uur n.m. precies!

Filmavond in club J.P.F.

Willemstad. — Op donderdag 15 dezer aanvangende om 20.00 uur zal de eerste filmavond van het jaar in de club op Plantersrust gegeven worden. Vertoond wordt een bijzondere film in TECHNICOLOR getiteld:

„CROSSED SWORDS"

met in de hoofdrollen de populaire Errol Flynn en Gina Lollobrigida.

Gesproken in het Engels. Kinderen word enNIET toegelaten.

Toegang uitsluitend voor leden en introduce's.

De RENAULT 1959

Willemstad. — Wij waren in de gelegenheid de nieuwe Renault 1959, die tentoongesteld stond bij het autobedrijf van de heer J. H. A. Brandt ter hoogte van het landhuis Groot Kwartier aan de Rijkseenheidboulevard, te bewonderen.

En zoals de doorsnee Europese wagen doorgaat voor praktisch en zuinig, werden wij ook bij de Renault getroffen door de eenvoud, de deugdelijkheid en het geringe gasolineverbruik van deze prachtig uitgevoerde Franse wagen.

De Renault Transfluide is een ruime wagen, die aan zes personen plaats en comfort biedt. De soepele zittingen, waarvan het profiel is aangepast aan de gemakkelijkste zithouding van de passagiers, bevinden zich tussen de assen, dus daar waar de schokken het minst worden gevoeld. De grote gebogen voorruit biedt een onbeperkt en vrij uitzicht, hetgeen de beste veiligheidsgarantie is tegen hindernissen, die plotseling van links of rechts kunnen opdoemen.

De Renault Dauphine, die eveneens was uitgestald, is een schitterend uitgevoerde kleine wagen, die qua comfort voor vele grotere auto's niet onder doet.

Het autobedrijf Brandt, alleenvertegenwoordiger van Renault op de Antillen, is niet alleen agent van een der meest vermaarde Europese wagens, doch munt ook uit in het geven van „service" op welk gebied reeds goede bekendheid werd verworven.

DE ZUID-SLAVEN MOGEN SLECHTS TWEE HUIZEN BEZITTEN

De overige worden genationaliseerd

Belgrado. — Het Zuidslavische parlement heeft een wetsontwerp aangenomen, waarin wordt vastgesteld, dat de Zuidslaven in het vervolg nog slechts eigenaar mogen zijn van twee huizen, ongeacht hun omvang, of drie huizen met niet meer dan twee kamers elk. Voor het overige wordt het particuliere huizenbezit genationaliseerd.

Partikuliere stukken grond in de steden welke voor huizenbouw kunnen worden gebruikt en particuliere huizen die als winkels of kantoren worden verhuurd, zullen ook worden genationaliseerd. Een klein aantal bestaande partikuliere winkels valt niet onder de maatregel, mits zij door de eigenaars worden gedreven. De staat geeft een vergoeding tot tien procent van de huidige huur gedurende een periode van vijftig jaar.

Uitgezonderd van de maatregel zijn huizen van buitenlandse diplomatieke missies, eigendom van kerken en enige villa's in toeristenplaatsen.

Waarnemers zeggen, dat de nieuwe wet in de praktijk slechts een beperkt effect zal hebben, daar genoemde particuliere huizen reeds onder des regeringscontrôle stonden, waarbij de eigenaars al enige jaren slechts tien procent van de huur ontvingen.

Het parlement nam voorts een wetsontwerp aan waarbij een nieuwe super belasting op alle inkomens boven de 500.00 dinar (ongeveer 6000 gulden) per jaar wordt ingevoerd. Deze nieuwe belasting is progressief tot vijftig procent.

De meeste Zuidslaven verdienen veel minder dan 500.000 dinar, maar de super belasting is van toepassing op alle verdiensten, met inbegrip van giften uit het buitenland.

Voorts werd een nieuw stelsel van gegarandeerde minimumlonen voor arbeiders en employé's in verscheidene industrietakken goedgekeurd. De Zuidslavische lonen behoorden tot de laagste in Europa.

Gistermiddag vond onder grote belangstelling de opening plaats van het nieuwe pand van de WIMCO (West India Mercantile Co.) aan de Prinsenstraat. De direktie had een mooi voorbeeld van „civic-mindedness" gegeven door haar verzoek het geld, dat anders aan bloemen besteed zou worden, te storten op de rekening van de Stichting Jeugdzorg of het Mgr Verriet-Instituut (Gebrekkige Kinderen) bij een der plaatselijke banken. Wij wensen de Direktie van harte geluk en tevens veel sukses toe. Foto boven: het gebouw van buiten. Onder: een overzicht van de gelijkvloerse verdieping kort na de opening.

p. M. Hulsman O.P.

Willemstad. — Pater M. Hulsman O.P., oud-directeur en rector van het St. Elizabeth Gasthuis zal 22 januari a.s. per K.L.M. weer op Curaçao arriveren. Hij zal op zijn reis vergezeld worden door de eerwaarde broeder Joachim Schiphorst O.P., die werkzaam zal zijn op het Sint Pius Juvenaat te Santa Maria.

C.C.C.-kwartiertje

Willemstad. — In het C.C.C.-kwartiertje dat elke dinsdagavond om kwart over negen voor de Curom wordt gehouden zal er een bandopname worden uitgezonden over „Vestdijk leest voor uit eigen-werk."

Bevordering

Willemstad. — De Commandant Mariniers Nederlandse Antillen, Lt. Kol. der Mariniers L. J. Pronk is bij Kon. Besluit van 6 januari 1959, no. 24, met ingang van 1 januari 1959 bevorderd tot Kolonel der Mariniers.

Jubilaris bij D.O.W.

Willemstad — De heer Josef Aloysius Cratsz, baas-monteur klasse A, herdenkt vandaag het feit, dat hij 25 jaar geleden in dienst van Openbare Werken trad.

Gisteren werd de heer Cratsz door de direkteur, de heer H. de Kiewit toegesproken, waarna de jubilaris de gebruikelijke enveloppe met inhoud werd overhandigd.

ARRESTATIE op CUBA

Havana. — In Havana werd maandagavond vernomen, dat in Cuba meer dan 1200 mensen zijn gearresteerd op beschuldiging van wreedheden en minder zware misdaden tijdens het bewind van Batista.

Naar verluidt zijn er tot dusver niet meer dan 50 personen geëxecuteerd, maar men verwacht, dat in Santiago alleen al ongeveer 70 mensen zullen sterven. Het Cubaanse ministerie van buitenlandse zaken spreekt inmiddels berichten tegen, dat in Santiago 71 aanhangers van de voormalige president zijn terechtgesteld.

Tokio — Vorig jaar zijn nog 60 mensen overleden als gevolg van de aanvallen met atoombommen op Hirosjima en Nagasaki in 1945. In Hirosjima is het aantal slachtoffers van de atoombom daarmee gestegen tot 160.380, in Nagasaki tot 130.772.

Begrafenisplechtigheid moest door lawaai van straaljagers worden onderbroken

Soesterberg. — Gehinderd door het lawaai van gierende straaljagers heeft te Soesterberg een predikant het bidden moeten staken tijdens de begrafenis van een der slachtoffers van het neerstorten van een straaljager. Het is voor de weduwe en de familie wel heel erg moeilijk om de vele woorden van medeleven te geloven. wanneer de Koninklijke Luchtmacht de grenzeloze ongevoeligheid bezit deze plechtigheid te verstoren met het lawaai van overvliegende straaljagers, zei de predikant met een bittere stem Reeds bij de rouwdienst in het sterfhuis moest de dominee zijn woorden van troost en bemoediging enkele malen onderbreken omdat hij overstemd werd door het lawaai van de straaljagers. Terzelfder tijd leidde een dominee op een andere begraafplaats de begrafenis van het tweede slachtoffer van het ongeluk. Hij moest het bidden van het Onze Vader eveneens onderbreken vanwege het lawaai van de straaljagers.

Graz. — Vijf Oostenrijkse skiers, van wie drie meisjes, zijn waarschijnlijk door een lawine bedolven, aldus heeft de Oostenrijkse politie te Graz meegedeeld. Het vijftal wordt sedert een week in het Totegebergte vermist.

De adjunct-direkteur van de luchthaven Schiphol, de heer van Bee de luchthaven ruim 32 jaar gediend. In het restaurant „De Wijde werd de heer van Beek gehuldigd door de direkteur-generaal Rijksluchtvaart Dienst, de heer G. W. F. Backer, die hem namens de gin de versierselen opspelde, verbonden aan de onderscheiding van in de Orde van Oranje Nassau.

Rome's bisschop bezoekt gevangenis

In vroeger tijden was de bisschop betrokken bij profaan rechtsbestel

Zonderlinge Verhoudingen

Tweede Kerstdag bezocht de Paus een strafgevangenis in Rome, de „Regina Coeli" aan de Tiber, niet ver van Vatikaanstad. Het bezoek heeft nogal enig opzien gebaard, vooral onder de Romeinen. Het lijkt zo op het eerste gezicht een novum, in elk geval iets heel ongewoons. Volgens de pers legde Pius IX in 1846 een soortgelijk bezoek af en sedertdien bleef het achterwege. Paus Johannes XXIII begaf zich als bisschop van Rome naar de gevangenis. Hij beschouwde deze ongebruikelijke gang als een onderdeel van zijn pastorale plichten.

Bestaan er nu ook — een voor de hand liggende vraag — oudere precedenten dan het bezoek van nu en dat van 1846? Gevangenisbezoek zou kunnen neerkomen op een betrekken van de bisschop bij het wereldlijk rechtsleven. We stellen de vraag meteen iets ruimer: beschikken we over stellige gegevens waaruit blijkt, dat men bisschoppen al eeuwen geleden een plaats toedacht in het profane rechtsbestel? Deze gegevens zijn er ongetwijfeld.

Ter voorkoming van misverstand verdient het al aanstonds de aandacht, dat de Heilige Vader zijn bezoek aan de „Regina Coeli" — vermoedelijk geldt hetzelfde voor het bezoek van 1846 — geheel vrijwillig bracht, zonder enigerlei opdracht van de kant van het wereldlijk gezag. De Italiaanse regering, aldus weer de pers, moet zelfs min of meer verrast geweest zijn door dit bezoek. Hier ligt tegelijk een fundamenteel verschil met het verre verleden: ten tijde van de Romeinse keizers legde de hoogste wereldlijke gezagsdrager de plaatselijke bisschoppen telkens — soms in vriendelijke termen, soms ook onder strafbedreiging — een taak op in het profane rechtsleven.

De Codex van keizer Justinianus (565 n. Chr.), de kodifikatie van de keizerlijke verordeningen (constitutiones), bevat als vierde titel van het eerste boek een voor ons doel even verhelderende als merkwaardige opsomming van allerlei bemoeienissen van bisschoppen met het wereldlijke rechtsleven. De titel draagt het opschrift „de episcopali audientia et diversis capitulis, quae ad ius curamque et reverentiam pontificalem pertinent". Met het hedendaagse audiëntie-begrip heeft de titelinhoud weinig zoal iets te maken.

De audiëntia van de Codex is een door keizer Constantijn ingevoerde, door latere keizers weer beperkte en gewijzigde bevoegdheid van de bisschoppen in profane geschillen tussen leken op verzoek van de laatsten uitspraak te doen, en de wereldlijke rechter met de tenuitvoerlegging van het bisschoppelijk vonnis te belasten. Blijkens het opschrift bevat de titel verder regelingen met betrekking tot de rechten (ius) en de plichten (cura) der episcopi alsmede voorschriften ten aanzien van hun verschuldigde gehoorzaamheid (reverentia).

Bisschop als arbiter

Een verordening van 398 n. Chr. bepaalde al, dat partijen eigener beweging een geschil aan het oordeel van de bisschop konden onderwerpen, maar dan moest het een geschil in burgerlijke zaken (in civili negotio) betreffen. De bisschop (antistes), als scheidsman (arbiter) optredend, had nochtans voor zichzelf uit te maken, of hij het wijzen van een vonnis op zich wilde nemen (C.1.4.7.). Alles berustte bijgevolg op vrijwilligheid, zowel van de kant der partijen als van de zijde van de bisschop. Een keizerlijke verordening van 408 n. Chr. gelastte de wereldlijke rechter het eenmaal gewezen bisschoppelijk vonnis ten uitvoer te leggen (C.1.4.8).

Protstitutie en toneel

In het geheel andere sektor van het rechtsleven ligt de bisschoppelijke tussenkomst in een constitutio van 428 n. Chr. Ze bepaalt, dat dochters of slavinnen door haar vaders of meesters tot een zondig leven gedwongen, zich tot de bisschop kunnen wenden teneinde door die uitspraak uit alle ellende bevrijd te worden (C. 1.4.12). Verder heeft de bisschop er voor te zorgen, dat niemand een vrouw, slavin of vrij tegen haar wil noodzaakt toe te treden tot een toneelspelersgroep of koor of deel te nemen aan andere openbare voorstellingen op het toneel (C. 1.4.14.1). Keizer Justinianus regelde deze materie andermaal in samenwerking met de stadhouder in de provincie als de plaatselijke bisschop een en ander dienden te verhinderen. De bisschop moest in een verordening van 534 n. Chr. (C. 1.4.33). Behalve gedwongen optreden van vrouwen op het toneel, achtte hij het evenzeer strafbaar een vrouw te beletten zich van het toneel terug te trekken. Justinianus bepaalde, dat zowel de stadhouder overtreders op het matje roepen. Hij mocht het vermogen van de delinkwenten verbeurd verklaren en de daders uit de stad (polis) verwijderen, dus verbannen.

Had iemand eens anders zaak onder zich of een zaak, waarop een schuldeiser verhaal zocht en was de bezitter afwezig, dan kon de eigenaar of de schuldeiser zich tot de stadhouder (praeses) wenden of bij hem een verzoekschrift (libellus) indienen, teneinde verlies van rechten bijv. door verjaring, te voorkomen. Kreeg de belanghebbende hiertoe bij de praeses geen kans, omdat deze bijv. niet aanwezig was, dan verzocht hij de tussenkomst van de bisschop ter plaatse, overigens met hetzelfde gevolg: behoud van eigen rechten (C. 1.4.31). Zo staat het in een constitutio van Justinianus. In bepaalde gevallen kon een erfpachter de canon, verschuldigd terzake van erfpacht, bij de bisschop deponeren, indien de eigenaar van het erfpachtsgoed weigerde de canon in ontvangst te nemen (C. 1.4.32). Bisschoppen ontmoet men in het Romeinse recht, waar men dit het minst verwacht.

KEIZER JUSTINIANUS (527—565)
(mozaiek in de S. Vitale, Ravenna)
....een taak voor de bisschop.....

Spel en „toto"

Dat de keizer de bisschop met toezicht op het dobbelspel belastte zal men al evenmin verwachten. Toch was dit zo (C. 1.4.25). Het behoorde tot de taak van de bisschop de spelhartstocht binnen paal en perk te houden. Met hulp van de magistraat moest hij de spelers althans tot gematigheid zien te bewegen. Er waren in dit opzicht hoogwaardigheden, die persoonlijk niet geheel vrijuit gingen. Een zeer uitvoerige verordening verliet in 534 n. Chr. de keizerlijke kanselarij te Constantinopel (C. 1.4.34). Hierin wijst Justinianus op het grote belang van vrome priesters voor de staatsgemeenschap. Het is de keizer nochtans ter ore gekomen, dat niet alleen diakens en priesters, maar zelfs bisschoppen onder elkaar de dobbelstenen hanteren en aldus deelnemen aan een spel dat de keizer al herhaaldelijk heeft verboden. In plaats van overtredingen bij overheidsinstanties bekend te maken, mengen andere clerici, van hoog tot laag, zich onder de spelers, ze zijn althans toeschouwers bij het verboden spel en mitsdien getuigen van de meest godslasterlijke gesprokken. Nog weer anderen nemen openlijk deel aan de paardenwedrennen. Ze schrikken persoonlijk niet terug van de voorloper van de „toto" en anders hebben ze voor dat doel wel hun stromannetje. De keizer vaardigt deze verbodsbepalingen waarlijk niet voor het eerst uit. Hij ziet zich genoodzaakt oudere voorschriften in 534 te herhalen. Heel mild bepaalt hij dat men overtredingen in het verleden niet nader zal onderzoeken, maar des te strenger dient men op te treden in de toekomst. Een bisschop-overtreder hangt degradatie tot kurieambtenaar in de provincie, een weinig begeerd ambt, boven het hoofd. Zware straffen bedreigen degene, die clerici ten onrechte van overtreding der spel-bepalingen beschuldigt.

We deden slechts hier en daar een greep in de titel „de episcopali audientia". De taak waarmede keizers de bisschoppen belastten, kon inderdaad ongewoon, om niet te zeggen zonderling zijn. We noemen: het toezicht op de juiste verdeling van het beschikbare water (C. 1.4.26.5), het toezicht ook op het niet overschrijden der vastgestelde gerechtskosten (C. 1.4.26.7), het beoordelen onder bepaalde omstandigheden van de gegoedheid van borgen (C. 1.4.26.6). We belanden nu bij de bisschoppelijke bemoeienissen met het gevangeniswezen.

Gevangenen

Het oprichten van particuliere gevangenissen in steden of andere plaatsen verbood een verordening van 529 n. Chr. zonder meer. Nu behoorde het tot de zorg van de bisschop ter plaatse, dat gevangenen in dergelijke huizen vastgehouden onmiddellijk werden vrijgelaten (C. 1.4.23). In 409 n. Chr. werd in Ravenna, de keizerlijke residentie, een merkwaardige verordening uitgevaardigd. Ze verplichtte de rechters de gevangenen elke zondag voor zich te laten verschijnen. Ze moesten de delinkwenten persoonlijk zien en ondervragen, teneinde er zich van te vergewissen of de menselijke waardigheid (humanitas) tengevolge van korruptie onder de bewakers niet in het gedrang kwam. Bleek uit het verhoor, dat de leeftocht ontoereikend was, dan moesten de rechters zorgen voor de nodige aanvulling. Ook moesten ze er achter zien te komen of de gevangenen, overigens onder behoorlijke bewaking, op gezette tijden een bad konden nemen. Nietnakoming van deze rechterlijke verplichtingen leidde tot zware straffen in geld. De verordening besluit dan met de gedachte, dat het de bisschop zeker niet ontsiert indien hij de rechters in dit opzicht op hun plichten wijst (C. 1.4.9).

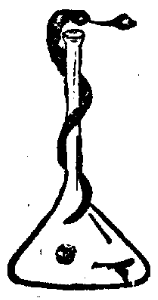
Tenslotte is er nog een verordening van 529 n. Chr., ook weer van keizer Justinianus. Ze herinnert aan het bezoek van paus Joannes XXIII aan de „Regina Coeli", als bisschop van Rome. Blijkens de inleiding der verordening mocht niemand gevangen worden gezet zonder bevel van de plaatselijke overheid. Eenmaal per week moest de bisschop ter plaatse de situatie der gevangenen onderzoeken, hetgeen dus op een wekelijks bezoek uitliep. Hij diende zich op de hoogte te stellen van de reden van hun gevangenzetting. Verder had de bisschop tot taak na te gaan, of men ook wel alle keizerlijke voorschriften met betrekking tot het gevangeniswezen naleefde. Bleek dit niet het geval te zijn, dan moest hij de keizer verwittigen, die de nalatigen zonder mededogen zou straffen (C. 1 4 22).

Ja, er zijn wel precedenten van het bisschoppelijk bezoek op tweede Kerstdag, al liggen ze over het algemeen buiten het vlak der vrijwilligheid. Juist het „motu proprio" van de Heilige Vader bij het bezoek der gevangenen grijpt de Romeinen en vele anderen dieper dan, welk bezoek op grond van keizerlijke verordeningen uit het verleden ook. We begrijpen dat het pauselijk bezoek, werk van barmhartigheid, in al zijn menselijkheid treffend geweest moet zijn voor wie er in de **„Regina Coeli" getuigen van mochten zijn.**

Prof. Mr B. Hermesdorf.

BESTRIJDING VAN VETZUCHT

(Van een medische medewerker)

Kan iemand in twee uur tijds twee en een half kilo afvallen?

Onlangs stelde een zeer omvangrijk persoon mij de vraag of iemand in twee uur tijds 2½ kg kan afvallen. Op het ontkennend antwoord werd mij triomfantelijk het verslag van de voetbalwedstrijd Nederland-Zwitserland een krant getoond waarin te lezen stond dat een van de spelers van het Nederlands Elftal na de wedstrijd 2½ kg lichter was dan ervoor. De verslaggever knoopt daar dan de conclusie aan vast, dat dit een prachtige methode is voor corpulente lieden om de overtollige kilogrammen kwijt te raken. Is het in werkelijkheid zo eenvoudig als de opgewekte verslaggever ons wil doen geloven?

Overtollige dikte of vetzucht is altijd een gevolg van een te grote opname van voedsel in verhouding tot de gebruikte energie. U zult wel weten dat niet iedereen voor het verrichten van dezelfde hoeveelheid arbeid evenveel voedsel (brandstof) nodig heeft. Wij zouden kunnen zeggen: de ene mens werkt zuiniger dan de ander en zal minder voedsel verbranden om de benodigde energie te produceren. In het dagelijks leven kunnen wij gemakkelijk voorbeelden vinden om dit te verduidelijken. De ene auto bijvoorbeeld verbruikt voor het afleggen van dezelfde afstand minder benzine dan een andere, de ene kachel geeft minder warmte dan een andere terwijl hij toch evenveel kolen verbruikt. Hierdoor wordt verklaard dat er mensen zijn die veel eten en toch slank blijven en omgekeerd dat dikkerds soms inderdaad niet veel eten. Bij dit laatste moeten wij echter niet vergeten, dat iemand die eenmaal dik is zijn lichaamsmachinerie als het ware op zuinig stelt, waardoor hij niet veel nodig heeft om dik te blijven. Bovendien belet zijn dikte hem om veel energie te ontplooien, hoewel dat minder belangrijk is zoals wij aanstonds zullen zien. De dikke mens heeft het in de loop der tijden genoten teveel an voedsel (ook meel, suiker enz.) opgeslagen in de vorm van vet. De voornaamste opslagplaats van vet is het onderhuidse weefsel, de vetlaag kan op sommige plaatsen in het lichaam een dikte van meer dan 10 cm bereiken. Verder kan zich veel vet ophopen rond de nieren en in de buikholte rond de darm. Een flinke dikkerd kan op deze plaatsen enkele tientallen kilogrammen vet opslaan. Over de vele nadelen en bezwaren van de vetzucht een ander maal. Laat het voor ditmaal genoeg zijn te vermelden dat de levensverzekeraar de dikkerd een hogere premie laat betalen omdat statistisch blijkt dat vetzucht de gemiddelde levensduur bekort. De mens die het goed voor heeft met zijn gezondheid zal daarom zorgen dat hij slank blijft als hij het nog is of trachten het te worden als hij het niet — meer — is. En dan laat ik overwegingen van estetische aard en van gemak nog buiten beschouwing.

Als het zo eenvoudig was als uit het aangehaalde sportverslag lijkt zouden er waarschijnlijk niet zo veel dikke mensen zijn, want enkele middagen intensieve sportbeoefening zouden dan een gewichtsvermindering van vele kilogrammen ten gevolge hebben, waarmee bijna elke zwaarlijvige man of vrouw het begerenswaardige doel of zelfs meer dan dat bereikt zou hebben.

Helaas is de werkelijkheid anders en is het voorrecht van een slank lichaam niet zo gemakkelijk te herkrijgen als men de zelfdiscipline gedurende de korte of lange tijd heeft laten varen.

Afgezien van het feit, dat een dikzak het geen 90 minuten zou volhouden en het zelfs nadelig voor zijn gezondheid zou zijn, gaat de gewichtsvermindering onmiddellijk na intensieve sportbeoefening nauwelijks ten koste van het al of niet overtollige lichaamsvet, maar is deze vrijwel geheel terug te brengen op vochtverlies (door zweten en met de ademhaling) en voor een klein deel op de verbranding van suiker, de brandstof voor de energieproduktie. Hetzelfde effect is te bereiken met de zogenaamde Turkse of Russische baden; na afloop van zo'n bad (met hete dampen of hete lucht en massage) kan het lichaamsgewicht ook tijdelijk, vrij aanzienlijk verminderen.

Na korte tijd, afhankelijk van de opneming van vocht en voedsel, is het lichaamsgewicht weer volkomen op peil. Als er inderdaad een beduidende hoeveelheid vet verdwenen was, zou dit niet zo snel gaan. Bovendien, en dat is misschien overtuigender, weet u hoeveel lichaamsbeweging nodig is om 1 kg vet te verbranden? Omgerekend in kilometers lopen zou een wandelaar hiervoor 500 km moeten afleggen. Nu mag u het niet omdraaien en zeggen dat lichaamsbeweging dus in het geheel geen zin heeft. De moeilijkheid is alleen dat door lichaamsbeweging de eetlust wordt opgewekt, terwijl het juist nodig is het lichaam te dwingen de reservevoorraden aan te spreken. Dagelijks 10 gram vet (1 theelepel) uit de depots verbruikt, betekent ruim 3½ kg per jaar! Maar vergeet u ondertussen niet dat het souvereine middel om af te vallen is: voedselbeperking in de ruime zin van het woord (dus ook kopjes koffie, ijsco's en wat al niet meer).

Vreemde ontdekking

Schoonhoven. — Een ingezetene van de Zilverstad Schoonhoven, die vorige week in Amerstol in het huwelijk trad, is dezer dagen tot een vreemde ontdekking gekomen. Zich beginnend op de huwelijksband, bekeek hij het trouwboekje eens dat aan het jonge paar was uitgereikt. Groot was zijn verwondering, toen hij in plaats van de naam van zijn bruid die van zijn moeder vermeld vond. Bij al de namen op het document kwam de naam van zijn bruid niet voor.

De man heeft zich over deze vreemde fout ter secretarie van Amerstol vervolgd, doch daar bleek men dit abuis nogal nuchter op te nemen. Met pen en inkt werd de foutief geplaatste naam doorgehaald en de juiste naam geschreven tussen de overige in machineschrift vermelde namen.

In Artis was men druk bezig met de inventarisatie van de levende have. Op de foto ziet men oppasser Helm, die de afdeling kamelen en struisvogels beheert, tijdens het samenstellen van de lijst.

Jeugd en kerkelijk leven

Modern verlangen en traditionele religie

De jeugd is tegenwoordig veel minder godsdienstig dan vroeger. Deze vaak geuite klacht is, mag men wel zeggen, alle hedendaagse ouders zó vertrouwd geworden, dat men er nauwelijks toe komt zich af te vragen, wat die woorden precies betekenen, of ze eigenlijk wel waar zijn, vooral in zoverre ze mogelijk een beschuldiging aan het adres van de jeugd inhouden. Er wordt over dit thema, dat zonder twijfel een ernstig probleem is, heel wat gepraat en geschreven. De deskundigen zijn het er allen over eens, dat genoemde klacht in feite, in de grond, beslist niet met de waarheid overeenstemt. Zeker, er is veel verzet en onverschilligheid bij de jeugd ten aanzien van godsdienst en kerkelijk leven, althans in haar uitwendige gedragingen. Men is er echter van overtuigd, dat er in hun hart en hun diepste verlangens meer echte godsdienstigheid leeft, dan de volwassenen vermoeden. Wil men ernstig over dit thema nadenken, dan zal men daarin heel de verhouding van jongeren en ouderen moeten betrekken. Het godsdienstig probleem immers staat niet alleen, maar is ten nauwste met alle levensuitingen verbonden.

Geloof en leven

Onder de titel: „De jeugdige mens en de machteloosheid der volwassenen" heeft drs. M. van den Dungen bij het Spectrum te Utrecht in de serie Mens en Medemens een voortreffelijke studie over dit onderwerp uitgegeven, die wij alle ouders en opvoeders met klem ter lezing aanbevelen. Het boekje is zeer bevattelijk geschreven en boeit van de eerste tot de laatste bladzijde. De schrijver behandelt de structuur van onze samenleving en hoe de jeugdige mens in het algemeen op die samenleving reageert. De machteloosheid van de volwassenen is, naar zijn mening, maar betrekkelijk, op voorwaarde evenwel, dat er voldoende begrip bestaat voor de jonge mens, die de toekomst, waaraan de ouderen nu werken, eenmaal moet beleven. Er klinkt een bemoedigend, optimistisch geluid uit Van den Dungen's beschouwingen. Hij verwacht geen heil van „sociale maatregelen", maar alles van de juiste omgang tussen jongeren en ouderen.

In verband met het godsdienstige stelt de schrijver voorop, dat de werkelijk aanwezige onverschilligheid van de jeugd niet een kwestie is van echt ongeloof, maar veeleer de uitdrukking van een worsteling om een godsbegrip dat goed aanspreekt. De jeugd zoekt naar God, maar vindt Hem niet in onze wereld. Vandaar zijn sceptisch reageren, wat nog versterkt wordt door de veelal moeilijk te bewonderen godsdienstbeleving der volwassenen. Zo ontstaat er een grote spanning tussen het verlangen van de jonge mens en de traditionele religie, waarbij het dan in feite niet zozeer gaat om de inhoud van het geloof als wel om de vorm, waarin het beleefd wordt, al speelt hier zeer sterk de houding der volwassenen mee, die een veel grotere zekerheid ten toon spreiden dan ze in werkelijkheid kunnen hebben. Door haar kritiek op godsdienstige zaken raakt de jeugd de ouderen in hun zwakke plek; vandaar de conflicten.

Zeer terecht wijst Van den Dungen een foutief hanteren van het zondebegrip aan als een van de meest fatale oorzaken van de verwijdering van de jeugd van het kerkelijk leven. Al te gemakkelijk wordt men „met zonden beladen" en zodoende afgezonderd van Hem, naar Wie men op zoek is. Erkenning van zonde is het gevolg van een ontmoeting. Wanneer de jeugd niet eerst de ik-Gij-relatie met God heeft gevonden, wanneer er niet eerst van een echt „wij" sprake is, waarin de mens God ontmoet, kan de zonde niet echt als zodanig beleefd worden. Het gaat dan enkel maar om uitwendige daden, die innerlijk niet verwerkt worden. Dat hieruit ernstige zieleconflicten ontstaan, die bij gebrek aan een aanvaardbare oplossing een zware belasting kunnen worden en dan tot volkomen verwerping van het godsdienstige leiden, is maar al te begrijpelijk.

Er moet dus gezocht worden naar een mogelijkheid om uit deze impasse te geraken. De mens kan niet zonder godsdienst leven. Heeft hij er geen, dan zoekt hij een Ersatz, die niets oplost en daarom nog groter spanningen veroorzaakt. De schrijver spoort terecht aan óók op godsdienstig terrein aan te sluiten bij de creatieve mogelijkheden, waarover vooral de jeugdige beschikt. Vóór alles beveelt hij de volwassenen een zekere terughouding aan tegenover de jeugd, die haar weg zoekt naar God. Er moet meer vertrouwen betoond worden in hun eerlijke pogingen.

Deze terughouding bij de actieve bemoeienis veronderstelt evenwel, dat de beleving van de godsdienst bij de volwassenen een tastbare werkelijkheid is. Vooral door het eerlijke aanvaarden van de onzekerheden van het geloof zal de volwassene de jeugdige veel beter kunnen begrijpen.

De oudere mens moet niet naast de jeugdigen staan, maar midden tussen hen, zonder dezen ook maar iets van zijn eigen houding op te dringen. Het gaat in het godsdienstige om de echte ontmoeting met God en die is steeds zeer persoonlijk. En pas wanneer de godsdienst ons persoonlijk aanspreekt, krijgt hij ware betekenis voor het leven. Openheid en terughouding samen zullen de ander tot vrije ontwikkeling laten komen, maar tevens een echt contact in het leven roepen, waardoor de gewenste samenwerking mogelijk wordt. Tact is daarbij een eerste vereiste.

Ieder contact van volwassenen en jeugdigen over de religie, zegt Van den Dungen, zal moeten gekenmerkt worden door een persoonlijke inzet van alle krachten en alle enthousiasme, waarover men beschikt. Bezit men dit niet, dan kan men beter niet met de jeugd in relatie treden; men zou God slechts verder uit de samenleving doen verdwijnen. Slaagt men er echter in een wezenlijke communicatie tot stand te brengen, dan zal men verwonderd staan over de werkelijke godsdienstigheid, die er achter de quasi onverschillige houding toch aanwezig blijkt te zijn. Deze quasi onverschillige houding zal overigens spoedig genoeg verdwijnen: zij is immers niets anders dan de afweer, die de volwassenen zelf aan de jeugdige mens hebben opgedrongen. Iedere godsdienstige opvoeding zal moeten uitgaan van het geloof in de mogelijkheden van de jonge mens zich ook op godsdienstig gebied creatief te uiten.

Dit alles plaatst de auteur van dit leerzame boek in het geheel van de opvoedingsmoeilijkheden met de hedendaagse jeugd. Wij kunnen dit boek van harte aan alle opvoeders aanbevelen.

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

51—42 Cendrach en Eric wisselen een blik en gevolgd door de twee krijgers begeven zij zich aarzelend naar de uitgang. „Begeef U niet buiten deze burcht", roept de oude Conall hem na, terwijl hij geagiteerd achter hem aanschuifeld. „Ge zult U niet buiten de wallen begeven voor mijn vriend", antwoord Eric. „Wij zijn zeer ongerust over hem, hij verdween op dezelfde geheimzinnige wijze als de jonge vrouw".

„Dit zal ik laten onderzoeken, terstond", belooft Conall. „Ge hoort spoedig van mij. Er is nog een boel te bespreken, goeden dag". Het volgende moment staan de vier metgezellen buiten, waar ze elkaar een moment verbouwereerd aankijken, „Als ik het zeggen mg", mompelt Toke, een der krijgers met een scheve crimas in de richting van de toren. „Getikt...... Eric knikt bedenkelijk. „Inderdaad heeft het er alle schijn van dat Conalls geest lichtelijk gestoord is. „Al met al zijn wij wel in een weinig benijdenswaardige situatie geraakt". „Een ding is zeker", fluistert Eric, „we moeten zien, hier zo gauw mogelijk weg te komen. Laten we de situatie hier eens opnemen. „Op dat moment klinkt een luid geschreeuw. Een aantal krijgers en vrouwen spoedt zich naar de poort en Eric en zijn mannen sluiten zich bij de nieuwsgierigen aan. Een tweetal krijgslieden betreedt de nederzetting. Tussen zich in voeren zij een wild tegenstrevende haveloos geklede jonge kerel met zich mee.

Levert Rusland oorlogsmateriaal aan Bulgarije?

Athene. — Volgens Atheense persberichten wordt er Russisch oorlogmateriaal, waaronder raketten en tanks, aan het Bulgaarse leger geleverd en worden in Rhodope en Oost Orvelon belangrijke strategische basis ingericht.

Er wordt een algemene modernisering van het Bulgaarse legerverwacht en er zouden reeds drie van vier tankdivisies zijn gevormd.

Volgens deze berichten zou er nog een groot aantal Russen in burgerkleding in Roemenie gestationeerd zijn, ondanks de onlangs aankondigde terugtrekking van Russische militairen. Er zou ook nog veel Russisch oorlogsmateriaal in Roemenie zijn.

New York — Een aantal branden heeft, aangewakkerd door een ijzige storm met windsnelheden tot 120 km per uur, in het noordoostelijke deel van de V.S. aan minstens negentien mensen het leven gekost, onder wie zeven studenten van de universiteit van Syracuse wier houten slaapzaal in vlammen opging.

Directie Esso Nederland over de tankvaart

Kleine olietanker niet langer economisch verantwoord

Olievoorziening van West-Europa zal nooit meer geheel stagneren

(Van een medewerker in Nederland)

„Het is wel een wonderlijk contrast om een zeer groot schip in aanbouw te zien voor Esso Nederland, terwijl velen weten, dat twee tankschepen van deze maatschappij in de Waalhaven zijn opgelegd. De ontwikkeling van het grote moderne tankschip met zijn grotere pompcapaciteit en betere efficiency in het algemeen maakt evenwel voor bepaalde diensten het kleinere schip en zeker het turbo-elektrische, economisch niet langer verantwoord." Aldus de heer H. O. Horstmann, directeur van Esso Nederland tijdens een toespraak tot vertegenwoordigers van de pers in de kantine van C. van der Giessen en Zonen's Scheepswerf te Krimpen aan den IJssel. Op deze werf is de 36.000 ton deadweight metende Esso X (de naam van het schip is nog niet bekend) in aanbouw.

„De plannen voor de Europoort zullen ons straks mogelijk er toe brengen nog grotere schepen in dienst te nemen en dus nog efficiënter te werken dan nu reeds mogelijk is," aldus de heer Horstmann. De maatschappij heeft een optie op terrein in het gebied van Europoort. Wanneer de maatschappij te eniger tijd mogelijk zou bete nemen, dan zouden deze in dat Europoort-gebied hun lading kunnen lossen, welke daar dan zou worden opgeslagen en later door middel van pijpleidingen naar de in het Botlekgebied staande rafinaderij zou worden geleid.

De ontwikkeling van de maatschappij en met name de bouw van de nieuwe raffinaderij brengt een omwenteling in het vervoerpatroon der maatschappij met zich mede. Tot dusverre importeert zij produkten van overzee in ons land. Als in 1960 de raffinaderij gereed is zullen de tankschepen van de maatschappij echter ruwe olie aanbrengen. Om een beeld te geven van de grotere efficiency der moderne tankschepen noemde de heer Horstmann de volgende cijfers: stelt men de vervoerskosten per ton van een tankschip (zoals thans is opgelegd) op een bepaald traject op honderd, dan kost hetzelfde transport met een schip van 26.000 ton tachtig, met 'n schip van 36.000 ton vierenzeventig en met het nog grotere type van 47.000 ton (waarvan de maatschappij er ook een in bestelling heeft in ons land) nog maar zeventig.

Voor de twee opgelegde schepen was geen werk meer. Indien men alles van te voren had kunnen bekijken, zou men wellicht hebben geaarzeld enkele charters af te sluiten voor schepen, welke nu nog voor de maatschappij varen, terwijl schepen van de maatschappij zelf stil liggen.

Een factor konden wij tevoren niet weten, zo zeide de heer Horstmann. De behoefte aan transportcapaciteit van zijn maatschappij daalde aanzienlijk, toen de Nederlandse Aardoliemaatschappij in de tijd van de Suezcrisis meer is gaan produceren. Het is gebleken dat deze grotere produktie tegen de verwachting in kon worden gehandhaafd. Men was nl. bevreesd dat men door een grotere produktie roofbouw zou plegen, maar daar is niets van gebleken. Het aandeel van de Esso in deze door de N.A.M. meer geproduceerde olie kwam ter beschikking van de Esso, tengevolge waarvan een overeenkomstige hoeveelheid niet meer van overzee behoefde te worden aangevoerd.

In het verleden duurde een periode van lage vrachten, zoals wij die thans doormaken, ongeveer twee jaar, zo vervolgde de heer Horstmann. „Wij geloven onder de huidige omstandigheden echter aan een langere periode."

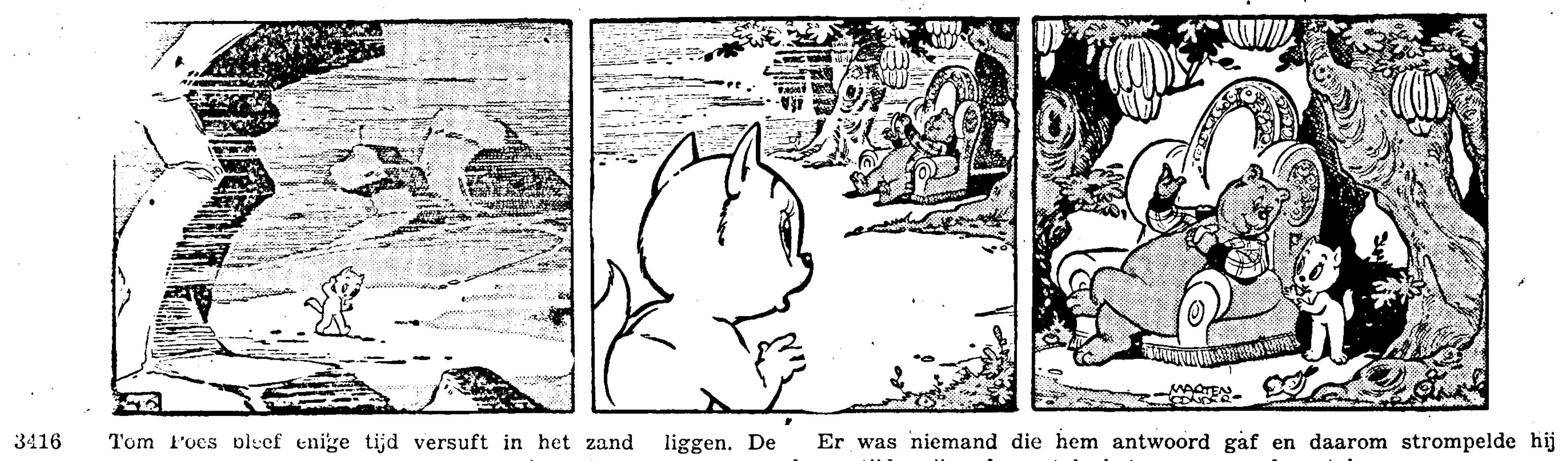
Men hoort nu en dan de mening dat West-Europa, voor zijn energiebehoefte, niet in belangrijke mate afhankelijk mag zijn van olie, aangezien dit produkt overwegend uit het Midden-Oosten moet worden aangevoerd en de politieke instabiliteit in dat gebied te vrezen geeft, dat de Europese voorziening wel eens in het gedrang zou kunnen komen, met alle ernstige gevolgen daaraan verbonden. Aldus zeide de commercieel directeur van Esso Nederland de heer A. J. Kuselbos. „Ik meen dat deze vrees thans geen reden van bestaan meer heeft. Ten tijde van de Suezcrisis is reeds gebleken dat de olie-industrie in staat was op korte termijn haar produktie- en vervoerpatroon zodanig te wijzigen dat tijdig voldoende petroleumprodukten konden worden aangevoerd.

De situatie is op het ogenblik nog gunstiger omdat thans buiten de Arabische landen op grote schaal olie wordt gewonnen in Perzië en op het westelijk halfrond. Bovendien zijn grote nieuwe olievoorraden ontdekt in de Sahara en in Canada, terwijl ook in Europa steeds nieuwe velden, zij het ook van bescheiden omvang, zijn gevonden.

Daar komt nog bij, dat de olie-industrie thans beschikt over een surplus aan tankschepen waarvan die, welke thans **uit de vaart** zijn genomen, op korte termijn kunnen worden ingeschakeld bij een conflict. Daardoor kunnen grote voorraden olie uit Venezuela en om Kaap de Goede Hoop naar Europa worden vervoerd. Door alle oliemaatschappijen worden jaarlijks enorme bedragen aan exploratiewerk besteed, juist ook om de afhankelijkheid van bepaalde gebieden tot een minimum te beperken, aldus de heer Kuselbos, die er in dit verband op wees, dat de American Petroleum Company (APC), voorgangster van de Standard Amerikaanse petroleum compagnie nv en van de huidige maatschappij, begon in 1897 met een kapitaal van vijf miljoen gulden. Dit werd in 1956 gebracht op negenenveertig miljoen, in 1957 op tweeënzestig miljoen en in 1958 op tweeënnegentig miljoen. Ter afronding van het investeringsprogramma zal het kapitaal in het komende jaar worden verhoogd tot honderddrieënzeventig miljoen gulden.

Dank zij het internationale karakter van de olie-industrie behoeft naar zijn mening niet te worden gevreesd dat de olievoorziening van West-Europa ooit geheel zou kunnen stagneren. Ten hoogste zou enige aanpassing tijdens de overschakelingsperiode nodig kunnen zijn.

TOM POES EN DE KWANTEN

3416 Tom Poes bleef enige tijd versuft in het zand liggen. De magere ochtendzon, die door de nevels brak, droogde hem enigszins. Maar omdat hij geheel verkleumd was en angst had voor kouvatten, stond hij op en begon mistroostig door het vreemde landschap te lopen. Het was een kale woestijn, waar hier en daar enige grillige steenformaties uit oprezen. Een klamme mist dreef laag over de dorre bodem en benam hem het uitzicht, zodat het hem bang te moede werd.

„Wat ben ik begonnen?" prevelde hij. „Ik had heer Bommel nooit alleen mogen laten gaan. Wie weet waar men hem heeft gebracht — als hij tenminste niet verdronken is in die vreselijke rivier. Hoe zal ik hem ooit in deze woestijn kunnen vinden?"

Er was niemand die hem antwoord gaf en daarom strompelde hij lange tijd zwijgend voort in het spoor van de autobus.

„Als die mist nu maar eens optrok", zei hij tenslotte moedeloos, dan zou ik heer Ollie misschien ook wel kunnen ontdekken......"

Er stak plotseling een zachte bries op, die de nevels verwoei. En in het gouden licht van de ochtendzon ontwaarde hij dicht bij zich een fraaie boomgroep. In de schaduw van het lommer zat heer Bommel in een gemakkelijke leunstoel een banaan te pellen.

„Nee maar", riep deze, opkijkend. ,Als dat de jonge vriend niet is. Laat je een stoel brengen en tast toe. Er is hier ooft in overvloed; dat zal wel smaken na zo'n reis. Ben je met de bus gekomen?"

Prins Carl Gustaaf van Zweden speelde in een schoolshow als „Witte Adelaar" en zag er fantastisch uit in zijn prachtige Indianentooi. Hij had dan ook alle bewondering van zijn grootvader koning Gustaaf Adolf en zijn zuster prinses Brigitta.

Slechts 25 lijken te Rivadelago geborgen

Madrid. — Maandag, vier dagen nadat het Spaanse dorpje Rivadelago als gevolg van een breuk in een stuwdam werd weggevaagd, zijn nog slechts de lijken van 25 van de 132 vermisten geborgen. Kikvorsmannen zoeken nu systematisch het Meer van Sanabria, waarheen het water zich in de rampnacht een weg baande, alles meesleurend wat het op zijn weg tegenkwam, af.

In de ruïnes van het dorp bivakkeren de mannelijke overlevenden van de dorpsbevolking, met vrijwilligers van naburige dorpen en militairen, die daags na de ramp te hulp snelden. Het bergingswerk wordt belemmerd door een koudegolf, die op het ogenblik in het noorden van Spanje heerst.

Eind februari komen de DAF's van de band

Den Haag. — De eerste DAF-personenauto's zullen tegen het eind van februari van de lopende band komen. Het is de bedoeling, dat eerst aan de aanvragen uit Nederland voldaan zal worden. Daarna komen de orders uit het buitenland in behandeling. Op het ogenblik wordt nog aan de voorbereidingen voor de produktie gewerkt. De directie van de DAF kon nog geen mededelingen doen over de stand van de orderportefeuille.

In Milaan heeft Prins Bernhard de Erasmus-prijs uitgereikt aan de Oostenrijkse minister van buitenlandse zaken, Figl, voor de bijdrage van Oostenrijk tot de Europese kunst en eenwording. Op de foto: Prins Bernhard tijdens zijn rede op het congres te Milaan. Geheel rechts, de heer Figl.

Nikita's procuratiehouder

Josef Koesmin moet de economische idealen van Khroesjtsjev realiseren

(Van een bijzondere medewerker)

Nog nooit is in de Sovjet-Unie het tempo van de economische ontwikkeling zo hoog geweest als het in de komende zeven jaren moet worden. Premier en partijleider Nikita Khroesjtsjev heeft het Centrale Comité van de communistische partij meegedeeld, welke streefcijfers hij voor de periode van 1959 tot 1965 in zijn hoofd heeft.

In zeven jaren tijds moet de totale industriële produktie met 80% omhoog; de produktie van de zware industrie moet zelfs met 85 tot 88 procent stijgen, de voortbrenging van consumptiegoederen mag het met een toename van 62 tot 65 procent doen. In 1965 moet het communistische blok de helft van de industriële wereldproduktie voor zijn rekening kunnen nemen en de Sovjet-Unie zal dan volgens de plannen de hoogste produktie per hoofd van de bevolking in Europa hebben. In 1970 tenslotte moet de Sovjet-burger de hoogste levensstandaard ter wereld bezitten en tevens zal in de Sovjet-Unie de produktie per hoofd van de bevolking de hoogste moeten zijn in de gehele wereld. Dat zijn allemaal geen geringe oogmerken. Kenners van de Sovjet-Unie hebben gewezen op de grote politieke gevaren die kunnen voortvloeien uit een al te ambitieuze planning. Sommigen beweren zelfs, dat de periode van ontspanning in de Sovjet-Unie na 1953, de „dooi" van Ilja Ehrenburg, ook zou zijn ingetreden als Stalin was blijven leven en wel omdat de boog in de voorgaande periode al te strak gespannen was geweest. Maar hoe dit alles zij, niemand zal de kansen op verwerkelijking van Khroesjtsjevs idealen zo zorgvuldig hebben bestudeerd als Josef Josefovitsj Koesmin, een van de „jonge technocraten" in Moskou.

John Gunther noemt hem: „a big white hope" en in de New York Times is hij onlangs beschreven als iemand die graag en vriendelijk lacht, maar die niet veel zegt. Hij maakt een zeer studieuze indruk en als men er bij hem op aandringt, kan hij met groot gemak gigantische economische statistieken opdreunen.

Koesmin is in 1910 in Astrakhan geboren, maar zijn schoolopleiding ontving hij in Leningrad, waar hij ook zijn eerste baan vond als machinist. In 1930 werd Koesmin lid van de partij en ofschoon hij tot dusver de hoogste toppen in die partij niet heeft bereikt, heeft hij toch alle reden haar dankbaar te zijn. Toen hij werkzaam was in een wapenfabriek in Moskou, trok hij de aandacht van de plaatselijke partijleiding en als zovele andere begaafde jongens ontving hij van partijwege een technische opleiding. Hij studeerde elektrotechniek aan de Militaire Technische Academie „Boedjonny" en in 1937 was hij als ingenieur werkzaam in een fabriek voor schijnwerpers te Moskou, de „Proyektor Fabrik".

Tijdens de oorlog verlegde hij zijn arbeidsterrein naar de produktie van landbouwmachines en van het een kwam het ander. Hij belandde bij het oude Commissariaat voor de Graanwinning en zo raakte hij in contact met Khroesjtsjev, die als lid van het presidium en tweede secretaris van de partij, veel betekende hij Sovjet-landbouw, hield.

In 1952 kwam Koesmin terecht in het apparaat van het Centrale Comité van de partij. Veel betekende hij toen nog niet op het nationale plan. In februari 1956 was hij zelfs niet zo belangrijk dat hij het befaamde Twintigste Partijcongres mocht bijwonen. Wel werd hij toen lid van de Centrale Controlecommissie, in welk belangrijk lichaam hij belast werd met een controlerende functie ten opzichte van de steenkoolmijnen en de petroleum-industrie. Josef Koesmin behoorde ook tot het gevolg van Boelganin en Khroesjtsjev, toen die in april 1956 Londen bezochten, maar dat feit heeft men pas ontdekt toen men later nog eens de namen van de bezoekers nalas...... Zo weinig had hij de aandacht getrokken!

Vandaar de grote verbazing, toen Khroesjtsjev hem op 4 mei 1957 opeens benoemde tot voorzitter van de commissie voor de Staatsplannen (Gosplan). De meeste leden in dat college hebben de rang van minister; Koesmin de onbekende, de „big white hope" werd direct vice-premier van de Sovjet-Unie. Dat is des te merkwaardiger, als men bedenkt, dat hij niet eens lid is van het presidium of het Centrale Comité.

Het is duidelijk, dat Koesmin niet de allure kan hebben van een economische dictator. Daarvoor is zijn positie te wankel. Hij volgt eenvoudig de richtlijnen op, die hem door Khroesjtsjev worden verstrekt. Hij treedt op als een soort procuratiehouder. Dat doet hij zo goed, dat buitenlandse correspondenten op alle acht bladzijden van de Izvestia, **waarop het nieuwe zevenjarenplan was afgedrukt, de persoonlijke stijl van** Khroesjtsjev ontwaarden. Dat betekent intussen niet, dat Koesmin en de andere leden van de plan-commissie aan dit zevenjarenplan niet de handen vol zouden hebben.

Sinds Khroesjtsjev aan het bewind is, heeft zich in de communistische planning een duidelijke wijziging voltrokken. Onder Stalin werd van alle landen in het communistische blok geëist, dat hun economische plannen een getrouwe afspiegeling zouden zijn van het Sovjet-plan. Alle accenten moesten eender liggen en aan mogelijke situatie-verschillen werd nauwelijks aandacht geschonken. Kenmerkend was, dat de communistische organisatie voor onderlinge economische bijstand, de Comecon, onder Stalin een kwijnend bestaan ging leiden. Het was niet nodig, dat er tussen de communistische landen onderling economisch overleg plaats greep. Zij hadden zich allemaal stuk voor stuk te richten naar Moskou.

Khroesjtsjev heeft met dit fantasieloze en inefficiënte stelsel gebroken. Hij streeft een regionale arbeidsverdeling na, die wel degelijk rekening houdt met plaatselijke situaties en waarbij wordt getracht plaatselijk heersende gunstige omstandigheden uit te buiten ten bate van het gehele Sovjet-imperium. Khroesjtsjev heeft de Comecon weer tot nieuw leven gewekt en de benaming, die hij aan zijn regionale arbeidsverdeling heeft gegeven, „synchronisatie", is in de Sovjet-pers op het ogenblik een modewoord.

Wereldbevolking nog deze eeuw 6 miljard

New York. — Men verwacht, dat er voor het einde van deze eeuw zes miljard mensen op de wereld zullen zijn, zo wordt volgens Reuter meegedeeld in een verslag van de V.N. dat dezer dagen is gepubliceerd. Dit aantal is meer dan het dubbele van het huidige. Geschat wordt dat er tegen 1962 drie millard en tegen 1990 vijf miljard mensen op de wereld zullen zijn. In 1957 en 1958 is de bevolking van de wereld met 90 miljoen mensen toegenomen.

Men schat voorts, dat de bevolking van het vasteland van China jaarlijks met 10 miljoen mensen zal toenemen.

Het is verder gebleken dat het sterftecijfer in Indië belangrijk is teruggelopen, aldus het verslag.

Ook wordt nog opgemerkt, dat iets meer dan de helft van de wereldbevolking in 1950 — bijna 2,5 miljard mensen — geconcentreerd was de Caraïbische eilanden, in het centrale gedeelte van Zuid-Azië en in Zuid-Oost- en Oost-Azië met uitzondering van Japan.

Er zal een grote kloof ontstaan tussen de groei van de bevolking in de ontwikkelde en in de minder ontwikkelde gebieden, aldus het verslag.

Zijn de V.S. erin geslaagd LITHIUMBOM te vervaardigen?

Washington. — Deskundigen in Washington vragen zich af of de Ver. Staten er in geslaagd zijn een Lithiumbom te vervaardigen. In een verslag van de Amerikaanse commissie voor het geofysische jaar wordt nl. melding gemaakt van het optreden van Lithium in de hogere luchtlagen in augustus 1958. Sommige deskundigen geloven, dat het Noorderlicht dat op 5 augustus jl. werd aangenomen, veroorzaakt is door Lithium afkomstig van een Amerikaanse proef op Eniwetok in de Stille Oceaan.

Als de Ver. Staten een Lithiumbom kunnen vervaardigen, zou dat betekenen dat zij een grote stap hebben gezet in de richting van een schone bom, d.w.z. een waterstofbom met een minimum aan radioaktieve neerslag, zonder dat de explosieve kracht afneemt.

De Missiekerk

De Kerk van Christus is in we een missiekerk. Met de dracht: „Gaat en onderwijs le volkeren" is ze door haar St ter de wereld in gestuurd. Haar ding is universeel; wereldkerk zij zijn. Zij begon dit vooral te den, zoals K. Rahner opmerkt, het begin van de scheuring en ontkerstening in het Westen sa vielen met het ogenblik, waarop Kerk, op het substraat van de E pese wereld-expansie, de Kerk heidenen werd. De laatste tijd w mede door de ontwikkeling der reldsituatie, bijzonder veel nna gelegd op het missionaire kar der Kerk. Een goed begrip daar is van vitale betekenis voor het te medeleven van alle Katholi met haar apostolisch werk.

Op de vraag naar de grond van de missieactiviteit der Kerk geen ander antwoord worden g ven dan dit: de Kerk heeft de loofsovertuiging, dat zij noodzak is ter zaligheid. Omdat nu alle sen geroepen zijn tot de eeuwig ligheid, is het haar plicht alle het werk te stellen om zoveel m lijk mensen met de Kerk in co te brengen. En dit zonder door gedragslijn ook maar in het iets af te doen aan haar andere o tuiging: ook de „heidenen" ku — al leven zij buiten de Kerk heil bereiken.

Op voor ieder begrijpelijke baseert de Lubac in „Katholi me" zijn argumentatie dienaang de op de eenheid van het mens geslacht. Eén van oorsprong en tuur, allen geschapen naar het b en de gelijkenis van God, één voor allen geldende eindbestem zijn wij de ledematen van het één chaam: de mensheid. Nu is het algemeen bekend en aan feit, dat de ledematen delen in leven van het lichaam. Dit voo gesteld, kan men met recht vra hoe afzonderlijke ledematen hun zouden kunnen bereiken, als het heel, de mensheid niet zou g worden. De mogelijkheid tot het danken wij enkel en alleen aan Ch tus, Die aan de mensheid „zijn e gestalte gegeven heeft door Zijn Zijn wet en Zijn genade."

De Verlossing immers is in de zin van het woord een tweede Sc ping, waardoor de mens uit het ter-mens-zijn wordt bevrijd en genoot wordt gemaakt van de g lijke natuur. Deze vergoddelijking dit deelhebben aan het leven de nade ontvangt de mens uitslu door middel van de Kerk, die in te de onder ons voortlevende Ch tus is en daarom „de enige gezag bende boodschapster van de g Openbaring." Deze taak, haar God opgelegd, heeft geen ander dan de geestelijke, bovennatuur één-making van alle mensen.

Zo is de Kerk, zegt de Lubac juist, als onzichtbaar Lich van Christus, samenvallend het uiteindelijk heil, als zichtbar historische instelling het door Voorzienigheid gewilde middel dat heil te bereiken. In haar a wordt het mensengeslacht her en opnieuw geschapen.

Wanneer wij ons nu goed trouwd maken met de waarheid, Gods heilswil universeel is, daarom ook Zijn genade alle mensen bestemd en bereik is — al zal zij pas in haar kracht werken, indien de mens bewust kiest — dan is het d lijk, dat het in het geheel niet verantwoorden is te menen, dat deel van de mensheid, n.l. dat dat buiten het Christendom s aan zijn lot zou overgelaten zijn.

Men kan niet beweren, dat b het Christendom alles noodzak verkeerd is. Dat zou gelijk staan de ontkenning van de universa der genade. Overigens bewijst de godsdienstgeschiedenis overdu lijk, dat, ook buiten het Christend sommige godsdiensten en were schouwingen in zekere zin hoo punten van geestelijk leven w ber bereikt. Missionarissen ku daarover meepraten.

Desondanks blijft het waar, „niets buiten het Christendom uiteindelijke voltooiing bereikt, enige voltooiing, waarop — ook zo het te weten — alle menselijke langens, alle menselijke inspan gen gericht zijn, n.l. de omarm van God in Christus. De schoo en krachtigste dezer pogingen ten dus noodzakelijk door het Ch tendom bevrucht worden, willen vrucht dragen voor de eeuwigheid In zoverre het Christendom d aan ontbreekt, kunnen zij niets ders doen — al kan het ook la tijd anders lijken — dan in de m heid steeds dieper een leegte uit ven, waaruit de noodkreet tot enige Volheid opklinkt, niets an dan steeds duidelijker de slav doen gevoelen, waaruit zij haar den opheft naar haar Bevrijder."

Over dit thema sprekend zegt mens, een oud kerkelijk schrij „Als de Grieken, op wie een s van de goddelijke Logos is geva een klein deel van de Waarheid ben beleden, dan bewijzen zij door, dat dit licht een niet te bed gen kracht bevat. Tezelfder getuigen zij echter ook van zwakheid. Zij hebben immers doel gemist."

Uit dit alles blijkt duidelijk, dat Kerk, die zelf met goddelijke ze heid haar eigen rijkdom kent, van God de zending heeft ontvan deze schat over te leveren op mensen, missie-activiteit tot het zenlijke van haar taak rekent.

Londen. — De Sovjet-Unie in de Verenigde Arabische Re bliek een scheepswerf bouwen, heeft radio-Moskou bekendgema Het plan zal worden uitgevoerd hulp van Russische specialisten met fondsen welke Moskou on beschikbaar heeft gesteld voor uitvoering van industriele proje in de V.A.R.

's-Gravenhage — Binnenkort de benoeming te verwachten Jhr. Mr. P.J. Eekhout, laatst Nederlands gezant te Rangoon, menteel in Nederland, tot Ne lands gezant te La Paz.

WIE ADVERTEERT EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

25

„U bedoelt, dat wij ons altijd kunnen vergenoegen met de psychologische verklaring aan te nemen, die kolonel Easterbrook aan de hand heeft gedaan?"

Rydesdale lachte even. „De kolonel heeft wat ervaring, dat geef ik toe. Maar ik word half misselijk als ik al die psychologische vaktermen hoor, waarvan iedereen tegenwoordig de mond vol heeft. Maar helemaal uitschakelen kun je het niet."

„Ik geloof, dat wij toch een glad verkeerde voorstelling van de zaak hebben gekregen," hield Craddock vol.

„Heb je reden om aan te nemen, dat er iemand van het stelletje in Chipping Cleghorn heeft zitten liegen?"

Craddock weifelde. „Ik geloof, dat die buitenlandse réfugié meer weet dan ze heeft losgelaten. Maar dat kan ook wel een vooroordeel van me zijn."

„Dacht je, dat ze met de kerel onder één hoedje heeft gespeeld? Dat ze hem heeft binnengelaten? Hem er toe heeft aangezet?"

„Iets dergelijks, ja. Maar dat zou er dan toch op moeten wijzen, dat er iets van waarde in huis is geweest, juwelen of geld. En dat schijnt toch niet het geval. Juffrouw Blacklock was de eerste om dat te ontkennen. De anderen trouwens ook. Dan zou het dus iets van waarde moeten zijn geweest, waarvan de anderen niet wisten......"

„Een pracht van een gegeven voor een roman!"

„Het klinkt inderdaad bespottelijk, meneer, dat geef ik toe. De enige andere mogelijkheid is, wat juffrouw Bunner beweerde, dat het een opzettelijke wraakneming was, een poging van Scherz om juffrouw Blacklock te vermoorden. Nu is die juffrouw Bunner een heel onbetrouwbare getuige...... heel gemakkelijk te beinvloeden. Maar het gekke is, dat niemand haar dit verteld heeft. Het is eenvoudig haar eigen idée fixe."

„Maar welk motief had die Scherz daarvoor?"

„Daar heb je het, meneer. Dat begrijp ik óók niet. Juffrouw Blacklock evenmin. Tenzij ze kan liegen alsof het gedrukt staat......" Hij zuchtte.

„Kop op, Craddock!" zei de commissaris bemoedigend. „Je moet maar eens met mij en Sir Henry mee gaan lunchen. Eens kijken wat het Royal Spa Hotel ons op dit gebied kan aanbieden, als de kok zijn beste beentje voor zet."

„Nou, heel graag, meneer," antwoordde Craddock blij verrast.

„Je moet weten, dat we een brief hebben gekregen......" Hij onderbrak zijn eigen woorden, aangezien op dat ogenblik Sir Henry het vertrek binnentrad. „O, ben je daar al, Henry?"

„Morgen, Dermot!" zei Sir Henry dit keer volmaakt onofficieel.

„Kijk eens, we hebben en brief ontvangen...... van een oude tante...... ze logeert in het Royal Spa Hotel. Ze heeft wat te vertellen, dat in verband staat met de moord in Chipping Cleghorn.

„Wel, dat is aardig! Daar heb je nu zo'n ouwe tante, waar ik het laatst over had. Zie je nu wel? Die horen alles. Die zien alles. En die roddelen er wat af! Wat heeft deze speciale dame op haar lieve hart?"

Rydesdale tuurde op de brief. „Schrijft als m'n grootje", mopperde hij. „Puntig als een spinnekop en alles onderstreept. Ze wil niet te veel beslag leggen op onze kostbare tijd...... en dergelijke. Hoe heet ze? Jane...... iets van Murple...... nee, Marple...... Jane Marple."

„Wat zeg je me daar! Hoe is dat in 's hemelsnaam mogelijk? Dat is mijn eigen ouwe tante, aan wie ik de vorige keer juist dacht! Die heeft zowaar kans gezien net op tijd in Medenham Wells te zitten in plaats van in St. Mary Mead, waar ze thuis hoort! Wel heb ik van mijn leven! Of ze het zo geroken heeft, dat er een moord in de lucht zat......"

„Nou, Henry, je hebt me wèl nieuwsgierig gemaakt. Ik ben erg benieuwd met deze dame kennis te maken, van wie jij zo hoog hebt opgegeven. Kom mee! We gaan met zijn drieën lunchen in het Spa Hotel en daarna een praatje maken met juffrouw Marple! Craddock stelt er zich hoegenaamd niets van voor. Tenminste van dat praatje......"

„Integendeel, meneer," zei Craddock beleefd.

Juffrouw Jane Marple was precies zoals Craddock zich haar had voorgesteld. Alleen veel vriendelijker, dan hij had gedacht en nog iets ouder. Ze zag er werkelijk verbazend oud uit. Haar haren waren zo wit als sneeuw en ze had een rose, rimpelig gezichtje, zachte, onschuldige blauwe ogen en ze zat vrijwel van onder tot boven onder de pluizige wol. Wol om haar schouders, in de vorm van een met kant bewerkte pelerine, en wol op haar schoot, waarvan zij iets zat te breien dat een babydoek beloofde te worden.

Ze was verbazend verheugd Sir Henry weer te zien en raakte er bepaald confuus van toen commissaris Rydesdale en inspecteur Craddock aan haar werden voorgesteld.

„Werkelijk, Sir Henry, wat treft dat gelukkig, buitengewoon gelukkig. Want een tijd is het geleden, dat wij elkaar voor het laatst zagen......! Ja, ja die reumatiek van mij. Erg slim geweest de laatste tijd...... natuurlijk, dit hotel kon ik zelf niet betalen...... krankzinnige prijzen vragen ze je tegenwoordig...... maar mijn neefje Raymond West, herinner je je die?......"

„O, die kent iedereen......"

„Ja, de lieve jongen heeft zo'n succes met zijn boeken...... die stond er op, dat hij alles zou betalen. En zijn lief vrouwtje krijgt ook al naam als schilderes. Meest verdorde bloemen in potten of een gebroken kan op een vensterbank.... Ik durf het haar nooit te zeggen, maar ik zie toch liever Blair Leighton of Alma Tadema. O, maar ik sla aan het babbelen. En de commissaris zelf...... dat had ik nooit verwacht...... ik wou zijn kostbare tijd niet in beslag nemen......"

„Volkomen dwaas," dacht inspecteur Craddock met afkeer.

„Komt u maar mee naar de woonkamer van de hotelhouder," nodigde Rydesdale. „Daar kunnen we ongehinderd praten."

(Wordt vervolgd)

Arubaans commentaar

Tijdelijk vast of vast tijdelijk?

Oranjestad. — Ten aanzien van een groep ambtenaren wordt het de hoogste tijd, dat de regering en de eilanden voorzieningen treffen. Wij bedoelen diegenen, die „permanent" in „tijdelijke" dienst zijn en zodoende geen recht op pensioen hebben. Voor die permanente tijdelijkheid kunnen tal van oorzaken zijn, waaronder ook de (te „hoge") leeftijd bij indiensttreding.

Hierdoor kan deze groep ambtenaren ernstig en zonder noodzaak gedupeerd worden. Al naar de (politieke of vriendschappelijke) wind waait, zullen zij aan het einde van hun carrière een onderstand bij wijze van pensioen of in het geheel niets ontvangen.

In het geval van onderstand is dit voor land en eiland een kostbare affaire, daar dit buiten het gewone pensioenfonds omgaat.

Het wordt tijd, dat er een regeling komt, dat een ieder, die langer dan twee jaar in diens is, wordt opgenomen in het pensioenfonds. Voor diegenen waarbij de risico's door hogere leeftijd groter worden of voor wie de twintig jaar niet zullen kunnen volmaken, dient er gelegenheid te zijn om zich in te kopen in dit fonds door grotere eigen stortingen.

De overheid dient echter in ieder geval een voorbeeld te geven en er voor te zorgen, da haar personeel goed verzorgd blijft, ook na het beëndigen van de dienstperiode.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — *Gevonden en verloren:* De heer Huggers van de Gen. Mayoor de Bruynewijk verloor een portemonnaie inhoudende: 1 bankbiljet van f. 25,— en wat klein geid, 1 legimitatiebewijs, en enkele foto's. Albertin Chen, Socotorolaan 34, vond een kerkboekje. De eigenaar kan het afhalen bij de wacht in O'stad.

Luisa Landsmark verloor 8 stukjes van de landsloterij, No. 06839. Trekking 15-1-59.

Aanrijdingen: De bestuurder van 2570, die waarschijnlijk onder invloed was, reed te Sabana Verde een cactushaag omver.

Te Piedra Plat was ook sprake van drankinvloed, toen de bestuurder van 6594, van de weg op een grote steen reed. Hier had de zoon van de eigenaar de contact-sleutel aan de man gegeven, om een band te repareren. Deze was maar een ritje gaan maken. De schade bedraagt f.200,—.

Te Watapana Gezaag slipte auto 4627 van de weg, en kwam in botsing met de tuinmuur van perceel 14a. De schade bedraagt f. 500,—.

Op de Ceintuurbaan werd auto 4989 door een inhalende autobus 3626 aangereden. De totale schade bedraagt f. 500,—.

Vechtpartijen: Twee zeelieden raakten slaags in een „nightclub" tijdens een danspartij. Nadat de ruzie in de club gesust was, werd er even later op straat voortgezet, waar een derde zich er mee bemoeide. Dr. Dussenbroek moest de gewonden behandelen. Een van hen had een gat in het hoofd, de ander een snede in de borst. De heren wensten geen aangifte te doen.

Er moest ook nog assistentie verleend worden in de Schelpstraat, waar een vrolijk man de orde verstoorde. Hij werd voor alle zekerheid ter ontnuchtering ingesloten.

Klappertjes-dieven: Een man deed aangifte, dat enkele jongens uit zijn auto, die voor een bar stond geparkeerd enige pakjes vuurwerk en contactsleutel hadden weggenomen.

Groetenprogramma

Oranjestad. — De eerste zes maanden van het jaar worden de groetenprogramma's, die door de Wereldomroep in Nederland worden opgenomen uitgezonden door Voz di Aruba.

Het eerste programma kan men beluisteren morgen, woensdag om kwart voor zeven en een herhaling vindt plaats zaterdagmiddag om kwart voor twee.

Dit keer spraken Emiliano Anhony, Damian Dijkhoff, Ronny Koolman, Edgar Boekhoudt en Jose Figaroa.

Candidatenregen voor het Carnaval

Oranjestad. — Dit weekend is de voorbereiding voor de carvanalsviering goed op gang gekomen. Roy McDonald van de Commandeursbaaiclub werd tot Prins Carnaval gekozen (links). Op de bovenste foto: In de Commandeursbaaiclub werd ook braaf feest gevierd. Enkele comitéleden met de candidaten voor de titel van Koningin van de Club van links naar rechts: Julsi Handwani, Roman Ras (achter) Lucia de Cuba, Beatrix Winterdaal, Silfides de Cuba, Felix Garrido, Apolonia Barrios, Dominico Christiaans en Oscar Pieters.

Bij de Trappersclub werden candidaat gesteld: van links naar rechts: Betty Wever, Maria Bareño, Julieta Croes, Isolina Croes, Maria Croes, Maria Helena Werleman en Marina Werleman.

Carnavalsprogramma van de Federation Club

Oranjestad — Het carnavals-comité van de Federation club te San Nicolaas, bestaande uit Dominico Maduro, voorzitter; Gaston Boasman, secretaris; Juan Maduro, penningmeester; Harry de Gronville, organisator; Eddy Nicolaas,, José Wolter, mej. Bernadine Leonard, Norma Laveist, Dora Vries en Sadie, leden, is durk bezig de carnavalsviering voor te bereiden. Niet minder dan 8 candidaten zijn ingeschreven voor de koninginne verkiezing, t.w. Agnita Lane, Rita Donker, Celia Vries, Marie Leonard, Agnita Maduro, Silfrida Sarvines, Maria Hillman en Teresa Gumbs. Gelegenheid tot stemmen bestaat op de dansavonden op 17, 24, en 31 januari 7 en 8 februari

Op de 24e te middernacht wordt de uitslagen bekend gemaakt. De candidaat, die als nummer 1 eindigt wordt Labour Queen, en nummer 2 Federation club queen. De 2 koninginnen worden reeds de avond daarop gekroond. De Estrellas Tropical en Devil Dodgers zorgen voor de muziek. Er wordt ook deelgenomen aan de optochten te Oranjestad en San Nicolaas.

AGENDA ARUBA

Kantoor Amigoe
Toricellistraat 16, tel: 1233.
Dinsdag 13 januari 1959

BIOSCOPEN.

De Veer:
„Trooper hook" om 8.30 uur met Joel Mc. Crea en Barbara Stanwyck. (18 jaar).

Rialto:
„Si Leyeras mi Carta." om 8 uur, met Arturo de Cordova en Susana Freyre. (spaans) (18 jaar).

Principal:
„Amor Indio. (Spaans) om 8 uur met Pedro Infante en Maria Felix (18 jaar.

Aurora:
„Blues" om 7.30 uur met Viviane Romance en Jean Bretonniere. (18 jaar) (Frans met Ned. tekst.)

Savaneta
„Steel Bayonet", om 7.30 uur. met Leo Genn en Keron Moore. (Alle leeft.)

Botica's
O'stad, Botica Aruba tel: 1080
S. Nicolas: Botica San. Lucas tel: 5006.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 2 januari werd geboren: Marco, zoon van mej. B. R. Geerman. Macuarina 160.

Op 3 januari Fernando Ricardo, zoon van mej. E. Shepherd. Golfweg 21-C.

Op 4 januari John Robert, zoon van de heer en mevrouw J. Croes-Croes. Piedra Plat 109 en Johannes Alfonso, zoon van de heer en mevrouw J. R. J. de Weever-Hassel. Prinsenstraat 30.

Op 5 januari Thelma Marina, dochter van de heer en mevrouw A. Maduro-Vrolijk. W. S. P. 66.

Op 6 januari Claudina Mary Ann, dochter van de heer en mevrouw G. H. Ellis-Javois. J. M. 127 en Leslie Anne, dochter van de heer en mevrouw J. J. Payton-Cosco. Bung 145.

Op 7 januari Stanley Alderico, zoon van de heer en mevrouw F. E. Dabian-Navas. Cashero 46 en Sisilha, dochter van de heer en mevrouw J. de Sousa do Nascimento-Asencao. Lloyd. G. Smithboul. 53.

Op 8 januari Lourdes Maria Bernadette, dochter van de heer en mevrouw P. J. Tromp-Croes. Tanki Flip 6.

Op 10 januari Ludwina, dochter van de heer en mevrouw P. Kelly-Boekhoudt. Ayó 10 en Prisca Genoveva, dochter van de heer en mevrouw B. J. Werleman-Werleman 23.

On 11 januari Marie Angèle, dochter van de heer en mevrouw F. Erasmus-de Mey. Cristal 2.

Speeltuin-koninginnetje

Oranjestad. — De Caribeclub is begonnen met de viering van het twintigjarig bestaan. Het hoogtepunt vormde vanzelfsprekend het in gebruik stellen van de nieuwe speeltuin. Dr. Dennert, voorzitter kondigt hier de eerste speeltuinkoningin aan, de vijfjarige Raiza Ponson, die hier trots naast de voorzitter staat. Haar troon was voorlopig een tafel....

Ontbinding van het Gouden Jamboree Comité 1957

Willemstad. — In Hotel Avila kwam verleden dinsdag het ruim twee jaar oude Jamboree Comité bijeen om na enkele zakelijke en financiële beschouwingen het comité te ontbinden.

De voorzitter, **Japa Beaujon**, opende de vergadering op de hem bekende vlotte wijze en heette in het bijzonder welkom de heer **„Shon Cai" Winkel**, die aan de uitnodiging om op deze ontbindingsavond aanwezig te zijn, gehoor had gegeven. Hij memoreerde, dat „Shon Cai" in hetzelfde gebouw enige jaren terug op een middag het Jamboree-comité als zodanig had geïnstalleerd en dat deze „oudste padvinder van de Nederlandse Antillen" steeds de werkzaamheden van het comité met interesse heeft gevolgd.

Vervolgens werd de verantwoording van de gelden van het comité welke gedurende al die jaren gevoerd werd door **mevr. T. Derkx—Nouwen** aan de vergadering voorgelegd, waarna unaniem werd besloten de penningmeesteresse décharge te verlenen met dank voor het vele door haar voor het Jamboree-comité verricht (applaus).

De voorzitter nam vervolgens het woord en sprak hierna zijn warme dank uit namens de vergadering aan **mej. A. P. M. Aksel**, die, alhoewel (nog) geen padvindster, geheel bezield met de padvindersgeest de verrichtingen van het comité steeds nauwkeurig heeft verslagen, waarbij niet te vergeten de zorg, waar van zij zich zo uitstekend heeft gekweten bij het verzenden van verschillende korrespondentiestukken (applaus).

Hierna reikte de voorzitter aan ieder der leden een vergulden Gouden-Jamboree-speld uit uit erkentelijkheid voor de persoonlijke waardevolle bijdrage van deze leden.

Nadat ieder lid het hare of zijne had gezegd met betrekking tot het afgesloten tijdvak, werd het woord gegeven aan „Shon Cai" Winkel. „Shon Cai" had waarderende woorden voor het comité. Hij had, eerlijk gezegd, niet verwacht, dat het comité, zoals vanavond is afgelezen, een bedrag van ruim ƒ 55.000,— had kunnen opbrengen. Deze verbluffende prestatie had hem goed gedaan. Hij sprak de hoop uit, na het comité nogmaals te hebben bedankt voor de bereikte resultaten, dat de Padvinderij op de Antillen het padvinderswerk in alle omstandigheden zou blijven voortzetten. De beweging had blijk gegeven hiervoor in staat te zijn.

Het slotwoord werd gevoerd door voorzitter Japa Beaujon, die nogmaals zijn dank uitsprak voor alles aan allen, die hebben bijgedragen tot het slagen van de uitzending van de ruim 50 padvinders naar Engeland. Niet alleen de Padvinderij en de Nederlandse Antillen zijn bij het padvinderswerk gebaat, doch ook de jeugd, de Antillen van de toekomst

Omstreeks 20 uur werd de vergadering met enthousiasme gesloten. Het Gouden Jamboree Comitè 1957 bestond niet meer.

Het financieel overzicht van het Gouden Jamboree-comité werd door de penningmeester als volgt weergegeven:

Ontvangsten	
Donaties en giften	ƒ 11.048,90
Opbrengst Postzegeltoeslag	„ 13.950,32
Subsidie Eilandgebied Curaçao	„ 6.000,—
Opbrengst Voortrekkersaktie	„ 2.039,—
Bijdrage Arubaans deelnemers	„ 11.697,39
Kampgelden van deelnemers	„ 5.347,20
Opbrengst verkoop env. 1e dag	„ 3.645,19
Opbrengst auto-sterrit	„ 787,40
Opbrengst flag-drive ..	„ 62,—
Opbrengst speldjesverkoop	„ 530,—
Interest	„ 8,10
Opbrengst diversen ..	„ 669,30
	ƒ 55.783,40

Uitgaven	
Kampgelden	ƒ 2.907,70
Materialen	„ 1.379,79
Reiskosten	„ 42.351,58
Verblijfkosten en reiskosten Ned.	„ 5.891,85
Verzekeringskosten	„ 263,25
Speldenaankoop (Curaçao en Aruba	„ 618,75
Administratie-, telegram-, telefoon-kosten en verteringen	„ 227,49
Onkosten enveloppen 1e dag	„ 1.982,44
Onkosten autosterrit ..	„ 75,—
Onkosten diversen	„ 85,55
Saldo in kas	nihil
	ƒ 55.783.40

Bonn — Er zijn in 1958 119.552 inwoners van Oost-Duitsland en en Oost-Berlijn naar West-Berlijn uitgeweken, aldus heeft de voorlichtingsdienst van de Westberlijnse senaat maandag bekendgemaakt. In 1957 waren het er ongeveer 110.000.

MOHAMMED wnd. substituut griffier

Oranjestad. — De heer Mohammed is tot wnd. substituut griffier benoemd en zal voorlopig zitting nemen bij strafzaken- van het gerecht in eerste aanleg op Aruba.

Santa Paula komt donderdag

Oranjestad. — Van de agente van de Grace Line, Eman Trading Co vernemen wij dat de Santa Paula donderdag a.s. des middags om half twee in de haven wordt verwacht. Het schip heeft 200 passagiers aan boord en lading. De Santa Monica komt zaterdagmorgen vroeg.

Dit schip heeft 33 passagiers en geen lading.

Wereldregering onder CHROESJTSJEF

Londen. — Een opinie-onderzoek, door de Britse „Daily Express" ingesteld onder zijn vier miljoen lezers — over de samenstelling van een wereldregering ingeval van een dreiging van uit de ruimte, heeft een kabinet opgeleverd onder leiding van de Sovjet-premier en partijleider Nikita Chroesjtsjef.

Zijn minister van buitenlandse zaken zou Adlai Stevenson moeten zijn, de democratische leider die bij laatste presidentsverkiezingen in de V.S. door Eisenhower werd verslagen. De Westduitse minister van economische zaken en vice-kanselier, prof. Erhard, werd de beste kandidaat voor de portefeuille van financiën geacht, generaal De Gaulle werd aangewezen als minister van defensie en de Russische vice-premier Mikojan uitgezocht als minister van handel. Andere figuren in de wereld-regering zouden, naar de mening van de lezers van de „Daily Express", bondskanselier Adenauer (vervoer), de Britse socialist Bevan (arbeid), de Britse atoomgeleerde Sir John Cock-Croft (energie), premier Diefenbaker van Canada van onderwijs, premier MacMillan van Engeland (landbouw) en premier Menzies van Australië (volksgezondheid) moeten zijn.

Wordt Molotow ambassadeur van Sovjet-Unie in NEDERLAND?

Den Haag. — AFP verneemt in kringen, die in nauw kontakt staan met de Nederlandse ambassade te Moskou, dat de regering van de Sovjet Unie bij de Nederlandse regering agreement gevraagd heeft voor de benoeming van de heer Molotov. tot ambassadeur van de Sovjet-Unie in Nederland.

Desgevraagd deelde een woordvoerder van het Nederlandse ministerie van buitenlandse zaken aan het ANP mede, dat — zoals internationaal gebruikelijk is — geen mededelingen worden gedaan over het aanvragen van agreements.

New York centrum van zwarte handel in babies

New York. — New York is het centrum van een zwarte handel in Babies, die voornamelijk afkomstig zijn uit Chicago, Miami en Griekenland en waarvoor prijzen tot 3.7000 dlr. worden betaald. Een deskundige van een commissie van de staat New York heeft een uitgebreide studie van dit vraagstuk gemaakt. Hij heeft daarbij o.a. ontdekt dat een New Yorkse ambtenaar met veel relaties in Griekenland via een advocatenkantoor in Manhattan Babies aan Amerikaanse echtparen heeft geleverd.

Atlas-kunstmaan zendt geen gegevens meer uit

Adelaide. — De Amerikaanse Atlaas-kunstmaan zendt sedert zondag geen gegevens over de ruimte meer uit, aldus is gisteren op de proefbaan voor raketten van Woomera in Australie meegedeeld.

Volgens een raketdeskundige op de proefbaan zal de kunstmaan waarschijnlijk tot begin februari om de aarde blijven wentelen en daarna in de dampkring verbranden. Zij werd op 18 december gelanceerd.

Wordt Cuba....

(Vervolg van pag. 1)

den — volgens de Cubaanse grondwet moet de president tenminste 35 jaar oud zijn — heeft een zeer integer en algemeen geacht man, dr Manuel Urrutia, aangewezen om als voorlopig président op te treden. Castro zelf heeft zich de bescheiden titel gegeven van „presidentieel gedelegeerde voor de strijdkrachten", maar dit doet niets af aan het feit, dat hij de feitelijke machthebber is. Castro's revolutie begon vijf en een half jaar geleden met een aanslag op een kazerne in de Cubaanse stad Santiago. Ter herinnering aan dit wapenfeit, dat plaats had op 26 juli '53, noemt Castro zijn revolutionaire groepering nog altijd „de beweging van 26 juli". De aanslag van 1953 mislukte, en Castro werd gearresteerd, maar in 1955 werd hij vrijgelaten bij gelegenheid van de algemene amnestie en hij ontweek naar Mexico. Batista had Castro's betekenis schromelijk onderschat, zoals spoedig zou blijken. In december 1956 landde Castro met een legertje van nog geen honderd strijders ergens op de Cubaanse kust, maar ook deze aktie had geen sukses. De regering in Havana maakte echter een kolossale vergissing, toen zij aankondigde, dat Castro in de strijd gesneuveld was. In werkelijkheid was de jonge rebellenleider echter op Cuba ondergedoken. Vanuit zijn schuilplaats in de bergen van Sierra Maestra (oost-Cuba) trof hij voorbereidingen voor de staatsgreep en enkele weken geleden greep hij de kans om generaal Batista ten val te brengen.

Zowel Castro zelf als de voorlopige president Urrutia, hebben zich dezer dagen gehaast te verklaren, dat zij prijs stellen op goede betrekkingen tussen Cuba en de Verenigde Staten. Het is te hopen, dat Castro er in slaagt een waarlijk democratisch regime te vestigen — er zijn al plannen voor algemene verkiezingen — en het zou ook een goed ding zijn als de regering van de V.S. de nieuwe Cubaanse leider de morele en materiële steun zou verlenen, die hij nodig heeft om zijn land een nieuwe toekomst te geven.

HENK VISSER naar Californie

Den Haag — De 26-jarige Surinaamse atleet Henk Visser heeft het voornemen binnenkort naar Zuid Californie te vertrekken om zijn tandartsenstudie te beeindigen. Dit betekent voor de Nederlandse Atletiek vrij waarschijnlijk, dat de Nederlandse en Europese recordhouder verspringen niet meer in vertegenwoordigende Nederlandse ploegen zal uitkomen. Henk Visser heeft in het verleden al enige keren geprobeerd voor Suriname aan internationale wedstrijden deel te nemen. Daar Suriname geen lid was van de Internationale Amateur Atletiek Federatie kon hiervan geen sprake zijn. Aan deze toestand is nu een einde gekomen. Suriname is als lid van de IAAF geaccepteerd. Daar Henk Visser van plan is na afloop van zijn studie, die ongeveer twee jaar duurt, zich in Suriname te vestigen, waar hij met zijn broer, die eveneens voor tandarts studeert, samen een praktijk wil beginnen, wordt verwacht dat de ex-AAC er op de Olympische Spelen in 1960 te Rome voor zijn geboorteland zal uitkomen.

Seoel — President Syngman Rhee van Zuid-Korea zal zich het volgend jaar wanneer zijn ambtstermijn afloopt, voor de vierde achtereenvolgende maal kandidaat stellen voor het presidentschap. Dit is door een officiele woordvoerder meege-

DE CENTRAAL-AMERIKAANSE SPELEN

ADRIANA wint tweede Gouden Medaille voor de NED. ANTILLEN

BETO verbeterde VIER rekords en leverde indrukwekkende prestatie

Caracas. — De Antilliaanse zwaargewicht Beto Adriana sleepte op overtuigende wijze de tweede gouden medaille voor de Ned. Antillen in de wacht door in zijn klasse de eerste plaats te bezetten.

Adriana wist 52½ kg. meer te heffen dan de tweede plaats geeindigde Santana van Mexico, hetgeen wel een beeld geeft van het overwicht van de Antilliaan in de zwaargewichtklasse. **Adriana verbeterde alle vier rekords van de Centraalamerikaanse Spelen. Hij kwam tot de volgende resultaten, die alle nieuwe rekords zijn: drukken 140 kg., trekken 130 kg., stoten 160 kg., totaal 430 kg.**

Tweede werd R. Santana van Mexico met een totaal van 377½ kg., derde werd de Puertorikijn R. Mendez met een totaal van 357½ kg.

In het zwaar-middengewicht ging het goud naar de Panamees Rogelio Paredes met een totaal van 380 kg.

De Antilliaan Pemberton eindigde in deze klasse op de vierde plaats met een totaal van 357½ kg.

In het midden-zwaargewicht ging de titel naar J. A. Flores met 390 kg. totaal, terwijl Villanueva (Ned. Antillen) met een totaal van 340 kg. op de vierde plaats eindigde.

José Antonio Flores, die in het midden-zwaargewicht de gouden medaille voor Venezuela won, is op Curacao werkzaam. Flores Venezolaan van afkomst en vertrok voor de aanvang van de Spelen naar Caracas om voor Venezuela in het gewichtheffen uit te komen. Flores is lid van de Antilliaanse gewichtheffersbond, doch naar wij vernemen ook lid van de Venezolaanse bond. Flores keert na beeindiging van de Spelen naar Curacao terug.

Voetbal

Het voetbalelftal van de Nederlandse Antillen behaalde gisteravond een 3—1 zege op Panamá. Voor de Antillen was deze ontmoeting enigszins teleurstellend. Canword en Dirksz speelden voor de Antillen niet mee. De rust ging in met blanco stand: 0—0.

Na de rust opende Enchie Jansen de score (1—0). Doch vijf minuten hierna maakte Panamá gelijk (1—1). Uiteindelijk boekten de Antillen een 3—1 zege, waardoor zij bovenaan de ranglijst staan van het voetbaltoernooi.

Donderdag wordt de belangrijke wedstrijd tussen Mexico en de Nederlandse Antillen gespeeld.

De stand is momenteel:

	gew.	gel.	verl.	p.
Ned. Antillen	2	1	0	5
Mexico	2	0	0	4
Panamá	1	0	1	2
Venezuela	0	1	1	1
Puerto Rico	0	0	2	0

Baseball

Venezuela boekte de vijfde zege in suksessie door een 7—2 zege op de Nederladse Antillen.

In de eerste inning namen de Antillen een 1—0 voorsprong, doch Venezuela scoorde drie runs in de tweede inning. Tot de zevende inning bleef de stand ongewijzigd. Toen verkleinde het Antilliaans negental de stand tot 3—2. In de negende inning scoorde Venezuela vier maal, waardoor de eindstand 7—2 werd.

Charles Ponson pitchte de gehele wedstrijd voor de Nederlandse Antillen.

De Venezolanen sloegen 9 hits, maakten geen errors. De Antillen hadden 6 hits, maakten drie errors.

Verder versloeg Panamá het team van Mexico met 4—3.

De stand in het baseball-toernooi is als volgt:

	gew.	verl.	ave
Venezuela	5	0	1000
Panamá	3	2	600
Puerto Rico	2	1	667
Mexico	1	4	200
Ned. Antillen	0	4	000

ZWEMMEN.

Twee Antilliaanse zwemsters plaatsten zich in de finale van de zwemwedstrijden. Het zijn Ethel Dreef en Jeanette Verbrugge.

H. Ulbrich werd uitgeschakeld.

SCHERMEN.

Bij het degenschermen eindigden de herenequipes van Mexico, Venezuela en de Ned. Antillen gelijk met elk drie overwinningen en een nederlaag. Door het aantal ontvangen treffers werd Mexico eerste, Venezuela tweede en de Ned. Antillen eindigden op de derde plaats.

Vierde werd Panama met een gewonnen en drie verloren partijen. Guatemala eindigde op de laatste plaats met vier verloren partijen.

Volleyball

De uitslagen van de gisteren gespeelde wedstrijden zijn: Mexico — Puerto Rico (heren) 3—2 (15—7 15—7, 13—15, 8—15 en 15—10).

Mexico — Venezuela (dames) 3—0 (15—7, 15—6 en 15—10).

Het volleyball-toernooi is thans afgelopen.

De eindstand is:

Heren:

1. Mexico .... 6 gew. 0 verl.
2. Venezuela .... 4 gew. 2 verl.
3. Puerto Rico .. 2 gew. 4 verl.
4. Ned. Antillen .. 0 gew. 6 verl.

Bij de dames is de eindstand:

1. Mexico .... 4 gew. 0 verl.
2. Venezuela .... 2 gew. 2 verl.
3. Ned. Antillen .. 0 gew. 4 verl.

TENNIS

In het tennistoernooi van de Centraal-Amerikaanse Spelen toonden de Mexicaanse tennissers zich superieur. Mexico legde beslag op alle beschikbare tennistitels, terwijl er nog enkele tweede prijzen werden veroverd.

Gisteren werden de finale-wedstrijden dames- en herenenkelspel verspeeld. De superioriteit van de Mexicanen blijkt wel uit het feit, dat in de finales van gisteren vier Mexicaanse spelers uitkwamen.

De uitslagen waren: **Herenenkelspel:**

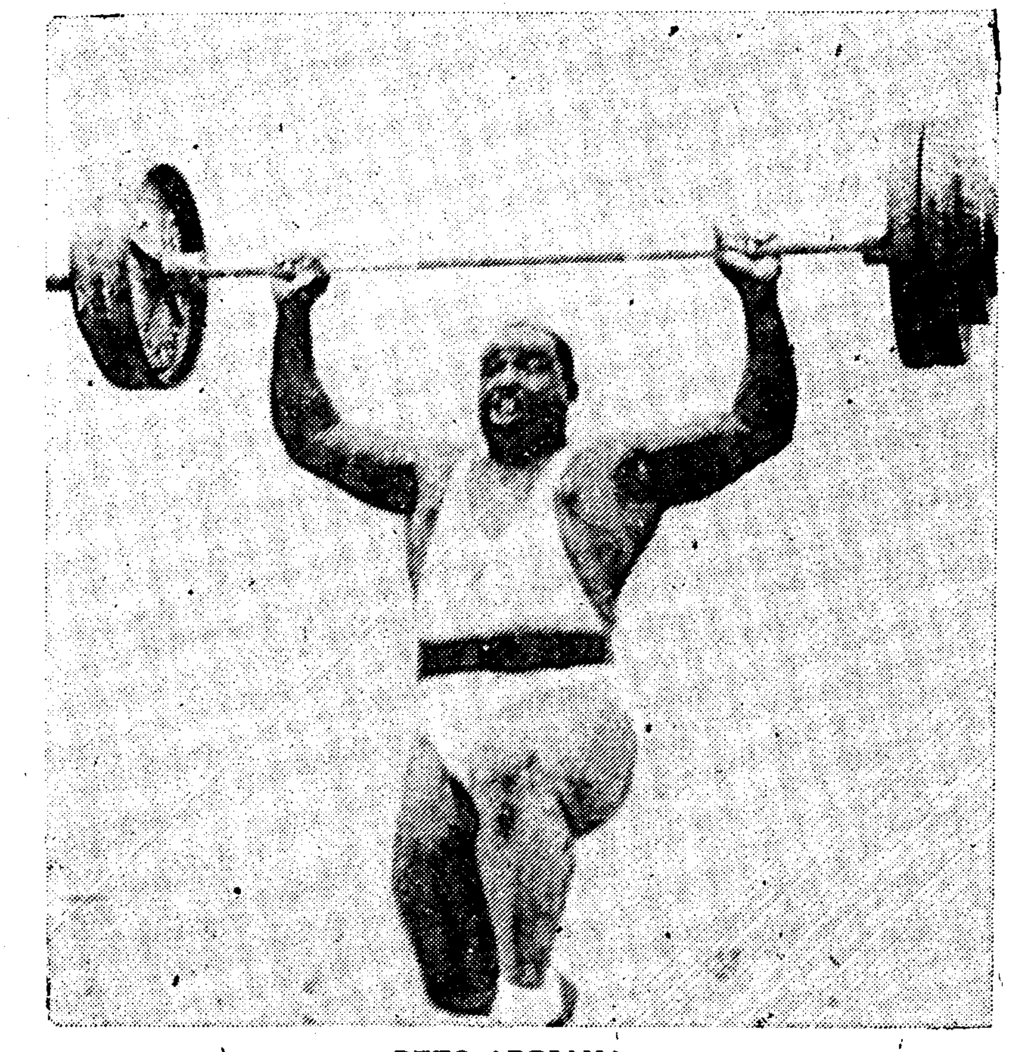
Mario Llamas (Mexico) won van Pancho Contreras (Mexico) met 6—8, 8—6, 6—3 en 6—1.

Damesenkelspel: Yolanda Ramirez (Mexico) versloeg Imalda de Castro (Mexico) met 6—0, 6—3.

In het damesdubbelspel werd Mexico eveneens kampioen. In de finale versloegen Yolanda Ramirez en Rosa Reyes (Mexico) met 6—2, 6—1 van Cindy Golbert en Grace Valdes.

In het herendubbelspel ging Mexico er ook met de gouden erepalm vandoor. De finale werd een zege voor Mario Llamas en Pancho Contreras, die het Puertorikijnse herendubbel Carlos Pasarell en Desiderio Garcia met 6-2, 6-2 en 6-1 versloegen.

Het gemengd dubbel werd een overwinning voor Yolanda Ramirez en Gustavo Pallafox (Mexico), die Cindy Golbert en Carlos Pasarell (Puerto Rico) met 6-1 en 6-0 van de baan veegden.

BETO ADRIANA
....goud voor de tweede maal....

In het gemengdspel werd Venezuela derde, doordat Monica Adler en Juan Notz van Louise Sales en Ruben Flores Ned Antillen wonnen met 6-0 en 6-3.

ATHLETIEK.

De prestatie, waarmee de Puertorikijn Pedro Camacho bij het hinkstap-springen de eerste plaats bezette, nl. een afstand van 16 m. 67 blijkt geen wereldrekord te zijn. In de teletransmissie is de afstand verkeerd overgeseind. Camacho noteerde een sprong van 14 m. 67.

De uitslag van de estafette 4 x 100 m. dames luidt:
1. Panama 50,5 sec.;
2. Mexico 51,5 sec.;
3. Venezuela 53,2 sec.

Rodolfo Mijares (Mexico) bracht de moderne vijfkamp op zijn naam met een totaal van 2.723 punten.

MARATHON.

Gisteren werd de marathon gelopen, die ditmaal slechts over een afstand van 21 kilometer ging. Winnaar werd de Mexicaan Pedro Peralta. Tweede werd Pedro Alvarado, eveneens van Mexico. De Colombiaan German Lozano werd derde.

Ned. kampioen Sugar Ray verliest op K.O. van Terry Spinks

Londen. — De Nederlandse kampioen bantamgewicht, de Surinamer Sugar Ray, heeft gisteravond in Earls Court te Londen een k.o.-nederlaag geleden tegen de Engelsman Terry Spinks, de Olympische kampioen van 1956 in het vlieggewicht. In de zevende ronde van het gevecht, dat op tien ronden was afgesloten, ging de Surinamer voor de volle tien tellen neer.

Het was een weinig aantrekkelijk gevecht tussen twee gelijkwaardige tegenstanders. Die beide enkele malen moesten worden gewaarschuwd voor vasthouden. In de zevende ronde plaatste Spinks onverwachts een rechtse gevolgd door een linkse op de kaak van Ray. De Surinamer ging neer en deed pas pogingen weer overeind te komen op het moment waarop arbiter Bill Williams hem reeds had uitgeteld.

Beide boksers waren wel snel, doch bleken te onbesuisd bij het plaatsen van hunstoten. Ray probeerde de strijd te forceren met rechtse en linkse swings, doch die konden de beweeglijk Spinks niet in moeilijkheden brengen. De Nederlandse kampioen die goed begon bokste vooral in de vierde ronde bijzonder agressief.

Het was de 22ste zege die de Engelsman in zijn loopbaan als prof. behaalde.

Ray werd na afloop van het gevecht naar het ziekenhuis vervoerd. Men vermoedt dat hij een gebroken kaak heeft opgelopen bij de stoot die het gevecht besliste.

Het protest van de Surinaamse voetballers in Nederland

RAMLAKHAN: De zaak is in feite de aandacht niet waard

Amsterdam. — Naar aanleiding van het protest van de acht Surinaamse voetballers tegen de verkiezing van de Surinaamse sportman van het jaar in Nederland, heeft een redakteur van het ANP zich gewend tot de in de protestbrief genoemde organisator van het oudejaarsfeest, de heer Ramlakhan.

Deze heeft als volgt van antwoord gediend:

Direkt bij de opening van de oudejaarsavond heb ik toevallig over die verkiezing al gezegd, dat er in ons land nog tientallen andere Surinaamse sportlieden zijn, maar dat we die niet allemaal konden uitnodigen om voor de verkiezing aanwezig te zijn, omdat dit te omslachtig zou zijn. Met opzet heeft een speciale commissie van te voren een zorgvuldige selektie toegepast en in Nederland slechts enkele kandidaten uitgezocht. Daarbij is er naar gestreefd allen die Surinaamse sportlieden te laten deelnemen, die in Nederland het bekendst en het populairst zijn. Wij wilden ook de andere sporten zoals atletiek een kans geven en vonden het onjuist tegenover die paar jongens een half legervan voetballers te stellen.

Dat ik de indruk poog te wekken op te treden als behartiger van Surinaamse belangen is een onbillijk verwijt. Ik poog die indruk helemaal niet te wekken, al heb ik wel eens iets voor Surinaams sportman gedaan. Maar wat wil men? Wanneer zo iemand met moeilijkheden bij mij komt en mijn hulp inroept, mag ik dan trachten iets voor hem te doen?

Ik ken Zorgvliedt van VVV persoonlijk niet. Maar hij en zijn medeondertekenaars kunnen zich nu eenmaal niet op een lijn stellen met Humphrey Mijnals en Henk Visser, die een internationale reputatie hebben. Dat de verkiezing een „vriendenaangelegenheid" zou zijn geweest is laster. Alle aanwezigen op het oudejaarsfeest hebben op een stembiljet zelf hun stem uitgebracht en ik of wie dan ook heeft daarop geen enkele invloed uitgeoefend. Maar bovendien: moet men nu per sé zo'n verkiezing van een sportman als zo'n doodernstige aangelegenheid opvatten? De bedoeling was slechts het oudejaarsfeest op te luisteren.

Dat deze 8 voetballers zich nu op hun teentjes getrapt voelen, betreur ik, maar ik betreur het nog meer, dat ze nu in Nederland en in Suriname de vuile was gaan buiten hangen over een zaak, die zoveel aandacht in feite echt niet waard is.

Ik ben lid van de vereniging Elinkwijk en dus interesseer ik me voor Elinkwijk en speciaal voor de vier Surinamers, die daarin spelen. Daarom bemoei ik me dan ook wel met de voorgenomen trip naar Suriname van deze club, maar ik geloof niet dat iemand het recht heeft me dit te verwijten, aldus de heer Ramlakhan.

Berlijn. — De Russische fysioloog prof. Demitsjof, die thans een bezoek brengt aan Oost-Duitsland, is er in geslaagd de kop, de borst en de voorpoten van een hond van vijf maanden aan te brengen aan het lichaam van een hond van negen maanden. aldus hebben Oost-Berlijnse bladen gemeld.

Volgens de bladen is de toestand van de negen maanden oude hond met de twee koppen en de ze poten heel goed. Het dier eet regelmatig.

Wim Kan en Corry Vonk.

Den Haag. — Tijdens de oudejaarsavond conference zong de bekende cabaretier Wim Kan voor de radio „De zaankanters varen met koektrommels naar de zee" — deze Ironische uitspraak was bedoeld op het jarenlang durende plannen maken om een tunnel onder het Noord-Zeekanaal te graven.

Maar dit hoeft niet meer aldus Wim Kan in zijn parodie en wel om de hiervoren aangehaalde reden. Prompt reageerde de direkteur van de voorlichting Zaanstreek door Wim Kan een blik koek plus de miniatuurpeddeltjes te zenden. In een begeleidend briefje voegde hij er aan toe dat de heer Kan het lege blik wellicht zou kunnen gebruiken om over het Noord-Zeekanaal te peddelen. Op zijn beurt liet Wim Kan de direkteur van de voorlichting weten dat, zo gauw het zomer wordt, hij een poging zal doen per Koekblik naar de overkant te varen. Voorlichting Zaanstreek overweegt nu een mansgroot Koekblik te vervaardigen en Wim Kan uit te nodigen daarmede op 1 juni, ter gelegenheid van de opening van het visseizoen het Noord-Zeekanaal over te steken. Dit kan een onvergetelijk schouwspel worden.

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

FAVORIETEN zorgen in tweed races van het nieuwe jaar voor een „mercado-libre"

79 cuadros met zes winnende paarden en 3843 met vijf

De vele cinco y seis fans, die zondag jl. op zeer spannende races en op enige overwinningen van de „batacazos" hadden gerekend, moesten met spijt toezien, hoe in vijf races de favorieten de „batacazos" de baas bleven. De enige niet-favoriet, die wist te zegevieren, was Nini in de segunda valida. In deze tweede race ging de „fija" Legendaria kansloos ten onder. Het paard Nini, waarvoor niemand aandacht had, heeft menige cuadros van zes op vijf, en van vijf op vier paarden gebracht. Dat het paard Nini toch niet zo'n grote verrassing was, blijkt uit het feit, dat er bij de telling 79 cuadros met de zes winnende paarden gevonden werden, die een bedrag van 10.094,60 bolivars vertegenwoordigen. Verder werden er 3843 cuadros met vijf paarden gevonden, die elk 138,30 bolivars waard zijn. Het totaal gespeelde bedrag bedroeg 2.373.442 bolivars.

Zo mogen wij met plezier terugzien naar de prachtige prestatie van onze „fija" **Dragnet**, die de cuarta valida „punta-punta" won. Onze „batacazo" Scharyar echter ging met alle franjes ten onder.

De primera valida, die over het trajekt van 1700 meter ging, werd een overwinning van de tweede favoriet **LIDO** met jockey Carlos Perez. Het paard Algido (llave 4), dat als de koploper van deze eerste race begon, kon slechts de tweede plaats bezetten, dank zij het paard Eclair, dat aan de eindspurt bovengenoemde eerste favoriet molesteerde. Lido, dat geheel buiten reed, onderging geen moeilijkheden en versloeg zijn medestrijders met twee paarden-lengten-verschil. Tweede werd dan Algido; derde Eclair en vierde Buggy.

Zo gauw het signaal voor de segunda valida gegeven werd, trokken de paarden Ramblera en La Cora van leer. Deze dravers vochten zij aan zij tot de 1000 meter voor de viktorie. Maar, zoals het spreekwoord luidt: „Als twee honden vechten om een been, loopt de derde er ras meen heen", gebeurde ook met deze twee dravers. Het paard **NINI** met jockey Felix Garcia, verraste eenieder, toen deze „yegua" aan de „homestrech" als een wervelwind kwam aanzetten om deze twee koplopers de zege te ontnemen. Het draafde beide voorbij en versloeg hen met een neusverschil. Tweede werd Ramblera, derde La Cora en vierde Furiosa. De „fija" Legendaria werd nr 5.

Het paard **RARE GEM** met jockey J. E. Gonzalez, die met de viktorie in de tercera valida ging strijken, zou wis en zeker een „batacazo" geweest zijn, indien het niet samen geplaatst was met de eerste favorie Licancheu in deze race. Het paard Licancheu, dat door vele cinco y seis fans als de overwinnaar van deze race werd beschouwd, heeft gefaald. Het paard Rara Gem daarentegen dat pas voor de derde maal op de race track te Venezuela verscheen en twee keren lelijk faalde, behaalde op zeer prachtige wijze de viktorie. Tweede werd Lavandula, derde Caripito en vierde Licancheu.

De tweede favoriet Empire Star die op zo'n prachtige wijze de vorige week zijn kleuren verdedigde, faalde zeer en werd laatste.

Onze „fija" **DRAGNET** met jockey R. Marquez, ondervond in de cuarta valida geen moeilijkheden en won op zijn gemak deze vierde race. Deze donkerbruine hengst, de zoon van Concho, nam van de start af de leiding en behield deze zo gezegde positie tot de eindstreep. Grandtully, die samen met Dragnet de wedstrijd begon, kon het slechts tot de 600 meter volhouden, waarna het verder de gehele race achterbleef. Tweede werd Canovas, derde Tragada en vierde Contra Almirante.

De paarden zoals Monte Caseros, Ganges, Manio, Pantruca en Buda, die in vorige jaren zo'n goede sprint hadden, falen bij elke week meer en meer. Het is te hopen, dat deze dravers een betere training kunnen ondergaan, zodat zij weer heel gauw op de voorgrond zullen kunnen treden.

BLUFF II met jockey Carrion, de „fija" van de quinta valida, stelde zijn wedders (al was op het nippertje) niet teleur. De vijfde race ging met de tweede favoriet Pisano als de koploper start, op de hielen gevolgd Virtud, Flying Fool, Verderon Bluff II. Het mocht geen der dere dravers gelukken om met viktorie te gaan strijken, aangezien Bluff II op de 700 meter de leiding geheel en al in handen nam en niet meer losliet. Het versloeg medestrijders dan ook met paarden lengte verschil.

De laatste of sexta valida van middag werd een overwinning de tweede favoriet **BRISEO** jockey Luis Bolivar. Laatstgenoemde berijder, die altijd weer een gevaar in de laatste race vormt, zag in weken tijd, altijd weer als over de eindstreep te gaan. Er is een gezegde over deze jockey, en als volgt luidt: „Cuidado con Bolivar en la ultima carera, porque este muchacho es peligroso." Dat is werkelijk waar, dat deze jockey telkens een bijzonder energie in de laatste race van de middag toond. Deze sexta valida, die het paard Briseo als de koploper gon, kwam slechts aan de eindstreep een beetje te gevaar, te en Mas zeer zwaar kwam aanzetten. Het leek te laat was het echter laatstgenoemd paard, aangezien de finishlijn al gepasseerd Met de tweede plaats moest Mas zich echter tevreden stellen. De werd Calderon en vierde Chap. De eerste favoriet Fulgente de vijfde. Onze „batacazo" Schar heeft niets van zich laten horen werd de laatste van de race.

En zo zagen de favorieten in de tweede race van het nieuwe jaar voor een „mercado libre" zorgen.

Het weer in Nederland

Den Haag. — „Het weer" in Nederland is thans in wat normale banen teruggekeerd. In de loop van maandag is de storm over de Noordzee gaan liggen en konden de vissers uitvaren. De schepen die zochten worden ingetrokken. Blijft intussen nogal flink koud, maar het is niet gaan vriezen in Oost en Noord Nederland. Dit betekent extra uitkijken voor de automobilisten door gladheid.

Wegen, niet alleen voor zichzelf en andere weggebruikers, maar met het oog op de duizenden vogels die, dat verder alles door de sneeuw is bedekt, hun voedsel denken te vinden op de wegen waar minder sneeuw ligt. Ongewild overlijden de automobilisten er honderden van. „Dierenbescherming tracht zoveel mogelijk te voorkomen een landelijke actie van leden. Voor de vogels voedsel strooiden de bermen langs de wegen.